

DECEMBER 2024 - JANUARI 2025

Informatieblad

Bij de opdracht in de Tempel nam Simeon het Kind Jezus in de armen en sprak door de H. Geest: “Mijn ogen hebben Uw heil aanschouwd, dat Gij hebt bereid voor het oog van alle volken: een licht tot verlichting van de heidenen en tot luister van Israël uw volk. ... Zie, Hij is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël, en tot een teken van tegenspraak. ... Zo moeten de gedachten van veler harten worden ontsluitend”. (*Lc. 2, 30-35*) God weet wat komt en hoeft niet door mensen te worden ingelicht.

Stellen wij, ondanks wat we in de wereld en in de Kerk zien gebeuren, ons vertrouwen en onze hoop op God! Want Hij heeft zeker ook de eindredactie, zoals we in Psalm 2 kunnen lezen. Inderdaad is in Jezus vervuld wat David zo'n 10 eeuwen tevoren hier over de Gezalfde van God zegt, de Messias, de Christus.

“Waarom razen de volken, bluffen de naties, komen de koningen van de aarde bijeen, spannen de vorsten samen tegen Jahweh en Zijn Gezalfde: ‘Laat ons hun ketens verbreken, ons van hun boeien ontslaan!’” Welk een roekeloos en uitzichtloos gedrag van de volkeren en hun koningen!

“Die in de hemelen woont, lacht hen uit, Jahweh bespot ze; dan dreigt Hij ze toornig, doet ze rillen voor Zijn gramschap: ‘Ikzelf stel Mij een koning aan, op Sion, mijn heilige berg!’” God zal de Messias zenden.

“Nu wil Ik Jahweh's beslissing verkonden! Hij heeft Mij gezegd: ‘Gij zijt Mijn Zoon; Ik heb U heden verwekt’”. De Messias spreekt, Jezus, de Verlosser. Heden is het eeuwige tijdloze.

“Vraag Mij: dan geef Ik U de volkeren tot erfdeel, en de grenzen van de aarde tot uw bezit; Gij moogt ze vermorzelen met ijzeren knots, en stuk slaan als een aarden pot.” De Messias wordt als universele Heerser geschilderd.

“Koningen, bedenk het dus wel; wees gewaarschuwd, wereldregeerders! Dien Jahweh in vreze; beef, en kus Hem de voeten! Anders ontsteekt Hij in toorn, en loopt gij uw verderf tegemoet, want licht kan Zijn gramschap ontvlammen.”

“Gelukkig, wie tot Hem zijn toevlucht neemt!”

De H. Lucas bericht: “Nadat Petrus en Johannes waren vrijgelaten door de Hoge Raad, zeiden ze: “Gij Heer, Schepper van hemel en aarde en zee, en van al wat er in is: Gij zijt, die in de H. Geest door de mond van onze vader David, Uw dienaar, hebt gezegd: Waarom razen de volken, bluffen de naties, komen de koningen van de aarde bijeen, spannen de vorsten samen tegen de Heer en Zijn Christus?” (*Hand. 4, 24-26*) Zij hadden de Hoge Raad geantwoord (*20-21*): “Oordeel zelf, of we het voor God verantwoord kunnen, naar u te luisteren meer dan naar God. Nee, we kunnen niet zwijgen, wat we hebben gezien en gehoord”.

Ook de H. Paulus getuigt: “God heeft Zijn belofte vervuld door Jezus te verwekken, zoals dat staat geschreven in de 2^e Psalm: ‘Gij zijt Mijn Zoon, Ik heb u heden verwekt’”. (*Hand 13, 33*) En: “Want tot wie van de engelen heeft Hij ooit gezegd: ‘Gij zijt mijn Zoon, Ik heb U heden verwekt’”. (*Hebr. 1, 5*)

Weten we wel: “Mij is alle macht gegeven in de hemel en op de aarde!” (*Mt. 28, 18*) Hebben we dus vertrouwen! Geef God de eer! Genadevolle Advent!

Pater Carlo de Beer

Hoeders van de Traditie

Vraaggesprek met de Algemeen-Overste
van de Priesterbroederschap St. Pius X

Vraaggesprek van 1 november 2024
verschenen in het Magazine *The Angelus* (november-december 2024)

*“De Priesterbroederschap St. Pius X (FSSPX) biedt de hedendaagse katholieken een waarheid zonder toegift, die zonder beperking wordt ge-
diend, en met de middelen om er volledig naar te leven, om zo de zielen
te redden en de hele Kerk te dienen.”*

The Angelus: 1. Pater, hoe zou u de rol van de Priesterbroederschap anno 2024 omschrijven? Is zij een parallel-
le kerk, zoals sommigen beweren, of toch vooral een getuigenis ten gunste van de Traditie? Een wereldomvat-

tende missiecongregatie, zoals eertijds de Paters van de Heilige Geest? Of nog iets anders?

Don Davide Pagliarani: De rol van de Priesterbroederschap is anno 2024 niet fundamenteel anders dan die welke zij sinds haar oprichting speelt, en welke door haar statuten als volgt wordt verduidelijkt: “Het doel van de Broederschap is het priesterschap en alles wat daarop betrekking heeft en niets anders dan wat het priesterschap betreft”. De Broederschap is op de eerste plaats een priestergenootschap belast met de heiligheid van de priesters, en dus de heiligheid van de zielen en de Kerk als geheel, door de heiligheid van het priesterschap. Onze statuten verduidelijken eveneens: “De Broederschap is in wezen apostolisch, omdat het Offer van de Mis dat ook is”.

Die rol, die wordt door de Broederschap vervuld sinds ze werd opgericht in de specifieke context van een ongekende crisis, die juist het priesterschap, de Mis, het geloof en alle schatten van de Kerk treft. In die zin herinnert de Broederschap aan de werkelijkheid van die schatten, en aan de noodzaak ervan om alles te hernieuwen. Zonder ervoor te hebben gekozen, bestaat zij als een bevoorrechte getuige van de Traditie in omstandigheden waarin die laatste blijkt te zijn verduisterd. Het is een feit dat de Broederschap in dat opzicht een teken van tegenspraak is ten gunste van de Kerktraditie. Haar kracht om die te verdedigen is uniek, in die zin dat haar afwijzing van alle libera-

le hervormingen onverbiddelijk en compromisloos is. En zo blijkt haar standpunt een rechtstreeks en volledig antwoord te zijn op wat de Kerk in de huidige omstandigheden nodig heeft.

Wat wellicht nieuw is sinds enkele jaren, is hoe de “radeloze katholieken” naar de Broederschap kijken. In veler ogen is de Broederschap gededialiseerd. Ze wordt niet meer gezien als een schismatieke parallelkerk (of dito kerk in wording), noch als een antimoderne splintergroep die zich heeft opgesloten in gewoontes uit het verleden, en niet in staat is met de huidige tijd om te gaan. Vandaag de dag wordt haar situatie vaak benijd en worden de schatten waar ze van leeft begeerd. Ze is, kortom, een referentiepunt voor velen. Gelovigen die de Broederschap ontdekken, worden aangetrokken door haar preken, haar eredienst, de naastenliefde van haar priesters, de kwaliteit van haar scholen, de sfeer van haar kapellen. En steeds meer maakt de Broederschap het haar gelovigen en priesters mogelijk om de schatten van de Kerk te herontdekken. Dat is heel bemoedigend.

2. Wat heeft de FSSPX hedendaagse katholieken te bieden, dat niet door de “Ecclesia Dei”-gemeenschappen wordt verschaft?

De gemeenschappen die voorheen behoorden tot de Commissie Ecclesia Dei, die nu niet meer bestaat, bieden op hun niveau de traditionele liturgie aan en onderwijzen over het al-

gemeen een traditionele catechismus. Oppervlakkig gezien zou men kunnen denken dat ze zich in weinig onderscheiden van de Priesterbroederschap St. Pius X. Nochtans staan zij er zelf op om zich van haar te onderscheiden, in het bijzonder op het vlak van gehoorzaamheid. Zij omschrijven de Broederschap als bezielde door een geest die naar sedisvacantisme zweemt, alsof zij zou bestaan zonder rekenschap aan iemand te hoeven afleggen, en zo een gevaar vormt voor de eenheid van de Kerk en het geloof van haar parochianen. Om het wat kort door de bocht te stellen: zij vinden van zichzelf dat ze “binnen de Kerk” doen wat de Broederschap “buiten de Kerk” zou proberen te doen.

Wat ze niet zeggen, is dat ze in werkelijkheid slechts een beperkte vrijheid hebben. Ze hebben slechts de ruimte die hun wordt toegemeten door een hiërarchie die min of meer welwillend is, min of meer geïnspireerd door liberale en personalistische beginselen, maar in elk geval niet in staat om de Traditie van de Kerk haar noodzakelijke en bevoorrechte plaats toe te kennen. Bijgevolg worden hun apostolaat en hun uitstraling beteugeld, gedwarsboomd, gecompromitteerd, zodanig dat het vraagstuk van hun concrete voortbestaan steeds meer zorgen baart. Maar er is méér: de betekenis van hun gehechtheid aan de Traditie zelf wordt onhoorbaar. Men meet hun immers die beperkte vrijheid toe uit naam van een eigen charisma, een liturgische voorkeur, een bijzondere gevoelig-

heid. Dat heeft meerdere uiterst ernstige gevolgen.

Allereerst wordt de Traditie niet meer verdedigd als enig noodzakelijk, onontbeerlijk en onaantastbare rechten hebbend in de Kerk. Ze wordt opgeëist als een verkieslijk goed. Men eist een recht op om van de traditionele liturgie te genieten, zonder duidelijk te vermelden dat de moderne liturgie onaanvaardbaar is, omdat ze het geloof aantast. Men eist een recht op om van de traditionele leer te genieten, zonder duidelijk te vermelden dat alléén die Traditie borg kan staan voor de volheid van het geloof, met uitsluiting van elke koers die ervan afwijkt. Welnu, de Traditie kan niet worden verdedigd als het privébezit van deze of gene gemeenschap, die slechts voor zichzelf het recht vraagt om ernaar te leven, als een goed dat de voorkeur geniet boven een ander. De Traditie moet worden verdedigd als het gemeengoed van de hele Kerk en opgeëist als het exclusieve bezit voor elke katholiek. Daarnaast, los van de onzekerheid van hun situatie, blijken die gemeenschappen te worden beperkt in de openbare uiting van hun geloof. In het bijzonder is verzet tegen elke vorm van liberalisme voor hen onmogelijk. Welnu, men kan de Traditie niet doeltreffend verdedigen zonder tegelijk de dwalingen die ertegen indruisen te veroordelen. En door alsmaar over die dwalingen te zwijgen, neemt men uiteindelijk de schadelijkheid er niet meer van waar en maakt men ze zich stilaan eigen zonder het gewaar te worden.

Voor alle duidelijkheid: we oordelen hier niet over het goeds dat deze of gene priester kan doen in deze of gene situatie, noch over de ijver in de zielzorg die hem persoonlijk kan drijven. Maar we stellen wel vast dat de bestaanonzekerheid van die gemeenschappen en de beperkingen waaraan zij sinds hun oprichting concreet onderworpen blijken te zijn hun objectief de volle vrijheid ontzeggen om onvoorwaardelijk de universele Kerk te dienen.

Mgr. Lefebvre van zijn kant was vastbesloten om de Broederschap te voorzien van een soevereine vrijheid, omdat hij zich niet liet intimideren door bedreigingen of kuiperijen – en hij gaf de Broederschap de middelen om haar strijd voor de Kerk te bestendigen: niet de valse vrijheid van een gezochte onafhankelijkheid tegenover elk menselijk gezag, maar de ware vrijheid om op standvastige wijze en zonder beperking aan de hernieuwing van het geloof, het priesterschap en de Mis te werken. De Broederschap biedt de hedendaagse katholieken een waarheid zonder toegift, die zonder beperking wordt gediend, en met de middelen om er volledig naar te leven, om zo de zielen te redden en de hele Kerk te dienen.

3. Wat is volgens u het grootste obstakel voor hen die aarzelen om Missen van de Broederschap bij te wonen?

De reden die gelovigen, die zich tot de traditionele liturgie aangetrokken voelen, het meest weerhoudt, is allicht de schijnbare illegaliteit van

onze canonieke toestand, het feit dat we niet officieel erkend zijn door het kerkgezag. En dat brengt ons bij het hierboven aangeraakte vraagstuk van de gehoorzaamheid. Belangrijk om te begrijpen is: ook al is het wenselijk dat werken van de Kerk steeds concreet worden erkend en goedgekeurd door het gezag, er zijn uitzonderlijke situaties waarin dat niet absoluut noodzakelijk is.

De toestand van de Broederschap hangt zelf af van de algemene toestand van de Kerk, die nu al ettelijke decennia een crisis zonder voorgaande kent. Paus Paulus VI sprak zelf al over de zelfafbraak van de Kerk. Die afbraak is helaas te verklaren doordat de hoogste instanties van de Kerk de moderne dwalingen hebben aangemoedigd, dwalingen die naar aanleiding van het Tweede Vaticaanse Concilie – en de hervormingen die eruit zijn voortgekomen – de hele Kerk diep hebben doordrongen, en ontelbare massa's gelovigen van het geloof hebben doen afvallen. Zodanig dat de paus zijn gezag ten dienste heeft gesteld van de afbraak van de Kerk in plaats van de geloofsschat te bewaren voor het heil van de zielen en het gemene goed van de hele Kerk.

Het was de reusachtige verdienste van Mgr. Lefebvre om die zelfafbraak af te wijzen, en de Traditie van de Kerk dapper te verdedigen door alle destructieve nieuwigheden af te wijzen en door de zielen de bovennatuurlijke goederen van de leer, de Mis en de sacramenten te blijven aanbieden. Welnu, het is

precies om die reden dat het kerkgezag ervoor heeft gekozen om hem te bestraffen, diens werk af te schaffen en hem zo de canonieke erkenning te ontzeggen. Wat op dat ogenblik op het spel stond, was niets minder dan de redding van het katholieke geloof, en van de eredienst, uitdrukking van dat geloof. Gelet op dat misbruik van gezag kon Mgr. Lefebvre niet aanvaarden dat zijn werk zou worden stopgezet. Dan zou hij de gelovigen in de steek hebben gelaten, gelovigen die zich van de gezonde geloofsleer en de traditionele eredienst verstoken zouden hebben gezien, zonder houvast overgeleverd aan de moderne dwalingen. Mgr. Lefebvre begreep dat de afschaffing van de Broederschap een misbruik van gezag was die het goed van de Kerk ernstig in gevaar bracht. Welnu, het gezag is aan de paus gegeven om het goed van de Kerk te beschermen, niet om het in gevaar te brengen. En gehoorzaamheid is hem verschuldigd om mee te werken aan het goed van de Kerk, niet om mee te werken aan de ondergang ervan. Daarom, en ondanks zichzelf, heeft Mgr. Lefebvre de moed gehad om niet te gehoorzamen ... uit gehoorzaamheid. Omdat hij zich herinnerde dat het heil van de zielen – door de wil van Onze Heer Jezus Christus – de hoogste wet van de Kerk is (waaraan alle andere canonieke wetten ondergeschikt zijn), verkoos hij die hoogste wet te gehoorzamen op het gevaar af door zijn hiërarchie te worden verstoten, in plaats van die wet niet te gehoorzamen en zich te onderwerpen aan de verboden die

hem werden opgelegd. “We moeten God dienen boven mensen.”

Helaas is de toestand vandaag nog steeds hetzelfde en de Broederschap laat het goed van de zielen en het goed van de Kerk nog steeds op de eerste plaats komen zonder zich zorgen te maken om intimidatie of kritiek. Zij zou heel gelukkig zijn als ze door het hoogste gezag zou worden goedgekeurd: dat zou het teken zijn dat het gezag de zin van zijn missie terugvindt en begrijpt wat het ware goed van de Kerk is. Maar zolang de prijs van die legaliteit de aanvaarding van het onaanvaardbare betekent, van de dwalingen die de Kerk afbreken en van de eredienst die het geloof verderft, verkiest zij het om te werken onder de onterechte afkeuring die haar treft, in plaats van de Kerk te verraden – en de zielen die hun toevlucht zoeken in de FSSPX-kapellen.

4. Hoe kunnen gezinnen het best genieten van wat de FSSPX hun heeft te bieden?

Gezinnen zijn een bijzonder aandachtspunt voor de Broederschap, want daaruit ontstaan en groeien de roepingen – en zij die de gezinnen van morgen zullen stichten. Gezinnen die zich in de nabijheid van onze priorijen komen vestigen, genieten van een rijk parochieleven, gevoed door de sacramenten, op het ritme van het gebed en bezielde door tal van andere gezinnen die er een heel opbeurend weefsel van onderlinge bijstand en christelijke naastenliefde vormen. Hoe meer een gezin bij het leven van

een kapel of een priorij betrokken raakt, hoe meer het wordt versterkt en in staat gesteld om te stralen. Het altaar wordt natuurlijk een houvast en de geestelijke bron van het gezinsleven; door de toewijding die het gezin aan de dag legt, kan het in edelmoedigheid groeien; en beetje bij beetje zal het liturgische en sacramentele leven het van de geest van de wereld losmaken en christelijke deugden doen ontluiken.

We moeten natuurlijk de scholen van de Broederschap – of van gemeenschappen die ermee verenigd zijn – vermelden, scholen waarin we ons best doen om veelzijdige mannen en vrouwen op te leiden, zowel op verstandelijk en lichamelijk als op zedelijk en bovennatuurlijk gebied. Hoewel die scholen zoals alle mensenwerk onvolmaakt zijn, zijn ze niettemin ware zegeningen voor de gezinnen.

Tot slot zou ik de Derde Orde van onze Broederschap willen vermelden, die gezinnen in het bijzonder een zeer stevige geestelijke omkadering biedt om ouders in hun verschillende plichten te begeleiden, vooral in hun opvoedkundige taak. Door dat rechtstreekse lidmaatschap genieten die gelovigen van alle genaden van de Broederschap, verworven door de gebeden en de verdiensten van de leden ervan, en steunen ze haar geestelijk in haar strijd voor de Kerk. Dat, gevoegd bij hun persoonlijke trouw aan de heel eenvoudige geloften van hun regel, is hun een grote steun met het oog op hun per-

soonlijke heiliging en die van hun gehele gezin.

5. Wat is het grootste gevaar waarmee traditionele katholieken worden geconfronteerd vandaag? Waar zijn zij het kwetsbaarst voor?

Het eerste waar ik aan denk, is de dreiging die van de geest van de wereld uitgaat, en die er een is van comfort, materialisme, zinnelijkheid, weekheid. Onze gelovigen, en de leden van de Broederschap zelf, zijn mensen zoals anderen, gewond door de erfzonde, en het is belangrijk om het mogelijke bederf van het christelijke leven in de ziel van iedere katholiek niet op naïeve wijze te onderschatten, of dit nu is door menselijk respect, onverschilligheid, egoïsme of onkuisheid. Men moet er alles aan doen om zichzelf, en de jeugd in het bijzonder, daarvoor te behoeden. Dat gebeurt door de bestudering van concrete problemen die zich vandaag voordoen, onder meer wegens de veralgemeende toegang tot het internet, al te dikwijls een open riool, zowel moreel als ideologisch. De invasie van de schermen en het ongecontroleerde gebruik ervan moeten het voorwerp worden van gedegen studies, opdat we ons bewust worden van de problemen die ermee gepaard gaan en we heilzame reacties ontwikkelen om de schade te beperken en steeds beter te voorkomen.

Een ander punt dat misschien dient te worden aangestipt, is dat gelovigen die altijd traditionalistisch zijn geweest het risico lopen om in slaap

te worden gewiegd door het comfort van een toestand die door hun voorgangers is verworven. Dat is het gevaar van de verslapping. Mij lijkt het tegendeel waar: de spanningen van onze voorgangers verplichten ons. Het grotere gemak dat wij vandaag hebben om toegang te krijgen tot de schatten van de Mis en de Traditie is ons gegeven om er steeds beter naar te kunnen leven. Niet om te verslapen of om op onze lauweren te rusten. Er zijn nog altijd zoveel zielen te redden en de strijd ervoor is harder en noodzakelijker dan ooit. De tijd en de gemakken waarover wij beschikken, zouden ons moeten aanzetten om nog ijveriger aan onze eigen heiliging en de ontwikkeling van het apostolaat te werken. Er is in die zin een grote edelmoedigheid nodig en, vooral, een manier van apostel-zijn die volstrekt en ronduit bovennatuurlijk is.

Tot slot is een laatste gevaar mischien dat van te leven in het intellectuele comfort van iemand die weet dat hij gelijk heeft, en neerbuigend begint te oordelen over “hen die ongelijk hebben”. Enerzijds heeft iedereen vorming nodig, en we hebben vaak ongelijk als we denken niets meer te leren te hebben – het tegendeel is waar. Het is onontbeerlijk dat we ons blijven vormen betreffende belangrijke onderwerpen, waarbij iedere katholiek een licht moet zijn om anderen voor te lichten. Anderzijds is het altijd verderfelijker om anderen minderwaardig te achten onder het voorwendsel dat ze minder hebben gekregen. Een katholiek die naam waardig, en bezielde door een

onvervalste naastenliefde, zou zich integendeel verplicht moeten voelen om hen die in onwetendheid verkeren met welwillendheid te omarmen, zodat ook zij worden geholpen om het ware geloof steeds beter te ontdekken. Een doorleefde, welwillende en geduldige naastenliefde draagt meer bij tot de uitstraling van het geloof dan geleerde vertogen vol onvriendelijke en neerbuigende kritiek.

6. We zijn nu halfweg uw termijn als Algemeen-Overste. Hoe blikt u terug op de afgelopen zes jaar?

Een van de dingen die mij het meest zijn bijgebleven in die afgelopen zes jaar, is de edelmoedigheid waar onze priesters in hun apostolaat blijk van geven, en die ze vooral tijdens de covidcrisis aan de dag wisten te leggen. Behoedzaam wisten zij bepaalde toelaatbare risico's te nemen, soms heel vindingrijk, om zo goed mogelijk aan de behoeften van de zielen te voldoen. In die periode heeft de Broederschap laten zien dat ze in staat is om proportionele antwoorden te vinden op een uitzonderlijke toestand, waarbij ze het geestelijke heil van de gelovigen vooropstelt. Het is een mooie illustratie van het eerder aangehaalde beginsel: “Het heil van de zielen is de hoogste wet van de Kerk”.

Een andere opvallende les van die afgelopen jaren werd ons gegeven door het motu proprio *Traditionis custodes*. Deze tekst, die logisch past in de zienswijze van het huidige pontificaat, heeft eens te meer, en op beslis-

sende wijze, de grote voorzichtigheid en de diepe wijsheid bewezen van de beslissing die in 1988 door Mgr. Lefebvre werd genomen: door over te gaan tot de wijdingen, ondanks de afwezigheid van een pauselijk mandaat, heeft hij de Broederschap echt de middelen gegeven om haar missie als “hoedster van de Traditie” voort te zetten. De relevantie van die keuze lijkt vandaag onbetwistbaar. Waar zouden wij staan zonder onze bisschoppen? Waar zou de Traditie staan in de Kerk? En wie anders heeft vandaag de vrijheid die wij hebben om ten volle van de kerkelijke schatten te leven? Allicht kan de groei van ons apostolaat dan ook door die nieuwe evidentie worden verklaard.

7. U spreekt over onze bisschoppen, en ik denk dat we dan allemaal moeten denken aan het trieste overlijden van Mgr. Tissier de Mallerais. Wat betekent dit verlies voor de Broederschap? Kunt u ons zeggen welke gevolgen dat zal hebben voor de middelen waarover de Broederschap beschikt om haar missie voort te zetten? Anders gezegd, om terug te komen op het halverwege-zijn van uw termijn, hoe ziet u de komende zes jaar tegemoet?

Het overlijden van Mgr. Tissier de Mallerais is een van de markantste gebeurtenissen in de geschiedenis van de Broederschap. Het is echt een hele bladzijde van onze geschiedenis die wordt omgeslagen, en vereeuwigd. Maar wat een prachtige bladzijde! Mgr. Tissier de Mallerais was erbij vanaf het prille begin, vanaf de eerste

uren van het epos van Mgr. Lefebvre. Hij heeft geleefd in de vertrouwelijke kring van onze stichter, met hem de lusten en de lasten gedeeld die met groei van de Broederschap gepaard gingen en werd uiteindelijk gekozen tot een van de vier bisschoppen die hem opvolgden. En zijn hele leven zou een leven zijn van vurige en moedige trouw aan de strijd om het geloof, aan de missie van de Broederschap. Voor de Kerk, voor de zielen, tot het einde. Hij is zelfs zijn krachten te boven gegaan. Zijn gulheid en ijver hebben hem verder gebracht dan waar zijn stappen hem konden brengen. Hij kon ook als geen ander vertellen over Mgr. Lefebvre en de geschiedenis van de Broederschap. We missen zijn aanwezigheid. Maar we zijn trots op Mgr. Tissier de Mallerais. Trots op onze bisschop en het voorbeeld dat hij ons nalaat.

Natuurlijk spreekt de Voorzienigheid via die gebeurtenis tot ons. Het is heel duidelijk dat dit overlijden de vraag opwerpt over de voortzetting van het werk der Broederschap, die voortaan nog slechts twee bisschoppen telt, en waarvan de zielzorg nog altijd even noodzakelijk lijkt in de verschrikkelijk verwarrende tijden die de Kerk vandaag doormaakt. Maar die vraag kan alleen maar in rust en gebed worden behandeld. Naar het voorbeeld van Mgr. Lefebvre laat de Broederschap zich leiden door de Voorzienigheid, die altijd duidelijk heeft aangegeven welke wegen moeten worden gevolgd en welke beslissingen genomen. Vandaag, net zoals gisteren, leidt die Voorzienigheid ons.

De toekomst is in haar handen, laten we Haar met vertrouwen volgen. Op het juiste ogenblik zullen we – gewetensvol – onze verantwoordelijkheid opnemen. Tegenover de zielen en de leden van de Broederschap. Tegenover de Kerk. Tegenover God. Laten we rustig blijven en dat simpelweg aan Onze Lieve Vrouw toevertrouwen.

Wat de toekomst meer in het algemeen betreft, zou ik vurig wensen dat priesters en gelovigen in die komende jaren een vernieuwde aandacht zullen schenken aan een vraagstuk dat van levensbelang is: de roepingen. Niet alleen om steeds meer nieuwe rekruten voor de dienst van Christus aan te trekken, hetzij als priester, hetzij als broeder of zuster, maar ook om ervoor te zorgen dat de roepingen worden volgehouden.

En ik denk dat we vooral moeten begrijpen dat we meer moeten bid-

den. Jawel, bidden. Bidden om God arbeiders te laten uitzenden voor Zijn oogst, want zij is overvloedig en de arbeiders zijn weinig talrijk. En bidden om dank te zeggen voor de reeds ontvangen roepingen, want de afgelopen jaren zijn op dat vlak zeer bemoedigend geweest. Maar het ideaal van heiligheid moet steeds meer gewijde zielen aantrekken en steeds meer aantrekking bij de jeugd opwekken. De zielen wachten. Zij dorsten. Zij hebben legioenen van apostelen nodig. En die apostelen, herders of contemplatieve zielen, kunnen alleen door God worden opgewekt. We moeten daarom God bidden dat Hij roept, en dat edelmoedige zielen zich weten open te stellen voor Zijn stem om er getrouw op te antwoorden. Laten we vooral die genade vragen aan de Onbevleete Maagd, aan Onze Lieve Vrouw van Barmhartigheid, Moeder van de priesters en voorbeeld voor de kloosterlingen.

God zegene jullie.

Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste

De Beknopte Summae van de H. Thomas
door Pater Cattellion o.p.
wordt in het volgende nummer voortgezet.

1974 - 2024

“SEMPER IDEM”

*De Algemeen-Overste Pater Davide Pagliarani
met rechts van hem Mgr. Alfonso de Galarreta, eerste Assistent,
en links van hem Pater Christian Bouchacourt, tweede Assistent*

Boodschap van de Algemeen-Overste en zijn assistenten ter gelegenheid van de vijftigste ver- jaardag van de verklaring van 21 november 1974

Vijftig jaar geleden publiceerde Mgr. Marcel Lefebvre een gedenkwaardige verklaring die het handvest van de Priesterbroederschap St. Pius X zou worden. Als een ware geloofsbelijdenis die weerklinkt tot in de eeuwigheid, drukt die verklaring de essentie van de Broederschap uit, de bestaansredenen, de leerstelling en zedelijke identiteit en –

bijgevolg – de gedragslijn ervan. De Broederschap zou dan ook geen jota kunnen veranderen aan de inhoud en de geest ervan, die – vijftig jaar later – helemaal niets aan actualiteitswaarde hebben ingeboet.

De verklaring bevat twee heel belangrijke kerngedachten die elkaar weder-

zijds aanvullen en ondersteunen: de eerste stelt dat de strijd van de Broederschap wezenlijk leerstellig van aard is; de tweede drukt uit met welk oogmerk hij wordt gevoerd.

Het is een leerstellige strijd tegen een duidelijk geïdentificeerde vijand: de hervorming door het concilie, voorgesteld als een vergiftigd geheel, in dwaling opgevat en tot dwaling leidend. Het is de onderliggende geest ervan die in twijfel wordt getrokken en, bijgevolg, alles wat die geest heeft kunnen voortbrengen: “Deze aan liberalisme en modernisme ontsproten hervorming is geheel en al vergiftigd; zij komt voort uit ketterij en leidt tot ketterij, zelfs al zijn niet al haar werken formeel kettters. Het is daarom voor een bewuste, trouwe katholiek onmogelijk om die hervorming aan te nemen en er zich op welke manier dan ook aan te onderwerpen. De enige houding van trouw aan de Kerk en de katholieke leer – met het oog op ons zielenheil – is de categorische afwijzing van de hervorming”.

De geschiedenis van de laatste vijftig jaar heeft de juistheid van die analyse alleen maar bevestigd. Omdat de hervorming op zichzelf en in haar beginnelen verdorven is, blijkt het onmogelijk te zijn om wat dan ook in de Kerk te hernieuwen zonder eerst de beginnelen van het concilie zelf ter discussie te stellen en alle dwalingen af te wijzen die daarin besloten liggen. Al degenen die zich hebben uitgesloofd om tegelijk de Traditie en de hervorming te bewaren, om ze te verenigen of wederzijds te verrijken, die zijn onvermijdelijk gestrand. Parallel daarmee zijn de min-

achting en de haat tegenover de Traditie en de Mis van altijd alleen maar toegenomen, waaruit op een concrete manier blijkt dat twee onverenigbare doctrines gepaard gaan met twee onverzoenbare culten, twee onherleidbare manieren om de Kerk en haar zielzorg op te vatten.

Hoewel begonnen op het concilie, is die hervorming nog steeds aan de gang en blijft ze vruchten afwerpen. Vandaag maken we – via de “synodaliteit” – de volledige omkering van de kerkstructuur zelf mee: het doorgeven van de goddelijke Waarheid die we van het vleesgeworden Woord hebben ontvangen, wordt vervangen door een systeem van menselijke makelij waarin God geen plaats meer heeft, en de menselijke geest in plaats van de Heilige Geest waait. Dat is de duivelse omkering van het Evangelie zelf.

Tegenover die duidelijk aan de kaak gestelde afbraak van de Kerk, moedigt Mgr. Lefebvre ons aan om de leerstellige strijd voort te zetten, namelijk heilig te ijveren voor de heerschappij van Onze Heer Jezus Christus, Weg, Waarheid en Leven. Vandaag, net zoals gisteren, is onze opdracht niets anders dan alle dingen in Christus te hernieuwen. Alles hernieuwen: te beginnen met het priesterschap, in al haar leerstellige zuiverheid, in al haar missionaire naastenliefde; het heilige Offer van de Mis hernieuwen, hart van het kerkelijke leven; het christelijke leven hernieuwen, dat niets anders is dan het leven van Christus zelf, gekenmerkt door de geest van het Kruis, om de liefde en de heerlijkheid van de Vader; de

katholieke waarheid hernieuwen, om haar haar luister terug te geven en haar de wereld te kunnen laten verlichten; de rechten van Christus, Koning van de volkeren, hernieuwen, in de Kerk en in de burgermaatschappij.

“Jezus Christus is dezelfde gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. Laat u niet van de wijs brengen door allerlei vreemde theorieën. Wij steunen terecht op Gods genade.” (*Hebr. 13, 8-9*)

De tweede gedachte die de verklaring van 1974 beheerst, is de heldere en vastberaden wil om te handelen met als enig doel de Katholieke en Roomse Kerk te dienen.

Het is immers alleen in de Kerk van altijd en in haar voortdurende Traditie dat we de waarborg vinden in de Waarheid te zijn, haar te blijven verkondigen en haar te blijven dienen.

Maar bovenal zijn wij ons terdege ervan bewust dat het hoeden van de Traditie, en het nemen van de nodige maatregelen om haar te bewaren en door te geven, een plicht van naastenliefde is die we vervullen ten aanzien van alle zielen en de gehele Kerk. Met het oog daarop is onze strijd ten diepste belangeloos. De Broederschap zoekt niet in

de eerste plaats haar eigen overleven: zij zoekt in de eerste plaats het heil van de universele Kerk, en om die reden is zij bij uitstek een werk van de Kerk, en ze biedt met haar unieke vrijheid en haar unieke kracht een gepast antwoord op de noden van een tragisch tijdperk zonder voorgaande.

Dat ene doel is vandaag de dag nog altijd het onze, op dezelfde manier als vijftig jaar geleden: “Daarom zetten wij zonder enige opstandigheid, bitterheid of wrok ons werk van priesteropleiding voort onder het gesternte van het leer-gezag van altijd, ervan overtuigd dat we geen grotere dienst dan dat kunnen bewijzen aan de Heilige Katholieke Kerk, aan de Heilige Vader en aan de toekomstige generaties”.

Het is aan de Kerk dat de Traditie toebehoort; het is in en voor de Kerk dat we haar in al haar volheid bewaren “in de verwachting dat het ware licht van de Traditie de nevelen verdrijft die de hemel van het eeuwige Rome verduisteren”. Met de bovennatuurlijke en onwankelbare zekerheid dat diezelfde Traditie zal zegevieren, en – met haar – de gehele Katholieke Kerk. En met de vernieuwde zekerheid dat de poorten van de hel haar helemaal niet zullen overweldigen.

Menzingen, 21 november 2024

Davide Pagliarani
Algemeen-Overste

† Alfonso de Galarreta
eerste Assistent

Christian Bouchacourt
tweede Assistent

De Principeverklaring van 21 november 1974

Wij zijn met heel ons hart, met heel onze ziel gehecht aan het katholieke Rome, behoedster van het katholieke geloof en van de Tradities die noodzakelijk zijn voor het behoud van dit geloof, aan het eeuwige Rome, meesters van wijsheid en van waarheid.

Daarentegen weigeren wij en hebben altijd geweigerd het Rome te volgen van de neomodernistische en neoprottestantse tendens die zich duidelijk heeft geopenbaard in het Tweede Vaticaanse Concilie en na het concilie in alle hervormingen die eruit zijn voortgekomen.

Al deze hervormingen hebben immers bijgedragen en dragen nog bij tot de afbraak van de Kerk, tot de ondergang van het priesterschap, tot

de vernietiging van het Offer en van de sacramenten, tot de verdwijning van het religieuze leven, tot een naturalistisch en teilhardisch onderwijs in de universiteiten en de seminaries en in de catechese, onderwijs dat is voortgekomen uit het liberalisme en het protestantisme, en reeds ettelijke keren door het hoogste leergezag van de Kerk plechtig veroordeeld is.

Geen enkele autoriteit, zelfs niet de hoogste in de hiërarchie, kan ons dwingen ons katholieke geloof, zoals het gedurende negentien eeuwen duidelijk tot uitdrukking is gebracht en verkondigd door het leergezag van de Kerk, op te geven of te verminderen.

“Als het zou gebeuren”, zegt de H. Paulus, “dat wijzelf of een engel uit

de hemel u iets anders leert dan dat ik u heb onderwezen, hij zij veroordeeld". (*Gal. 1, 8*)

Herhaalt de Heilige Vader ons dat vandaag niet? En als er een zekere tegenspraak tot uiting komt in zijn woorden en daden evenals in de daden van de Romeinse Curie, dan kiezen wij dat wat altijd is geleerd en houden wij ons doof voor de afbrekende nieuwigheden van de Kerk.

Men kan de "lex orandi" (van de liturgie) niet grondig wijzigen, zonder daarmee de "lex credendi" te veranderen. Bij nieuwe Mis behoort nieuwe catechismus, nieuw priesterschap, nieuwe seminaries, nieuwe universiteiten, charismatische, pinksterbeweging-Kerk, alle dingen die tegenovergesteld zijn aan de orthodoxie en aan het leergezag van altijd.

Deze aan liberalisme en modernisme ontsproten hervorming is geheel en al vergiftigd; zij komt voort uit ketterij en leidt tot ketterij, zelfs al zijn niet al haar werken formeel kettters. Het is daarom voor een bewuste, trouwe katholiek onmogelijk om die hervorming aan te nemen en er zich op welke manier dan ook aan te onderwerpen.

De enige houding van trouw aan de Kerk en de katholieke leer – met het

oog op ons zielenheil – is de categorische afwijzing van de hervorming.

Daarom zetten wij zonder enige opstandigheid, bitterheid of wrok ons werk van priesteropleiding voort onder het gesternte van het leergezag van altijd, ervan overtuigd dat we geen grotere dienst dan dat kunnen bewijzen aan de Heilige Katholieke Kerk, aan de Heilige Vader en aan de toekomstige generaties.

Daarom houden wij vast aan alles wat in het geloof, de zeden, de eredienst, het catechismusonderricht, de priesteropleiding, de kerkelijke instellingen, door de Kerk van altijd geloofd en gepraktiseerd is en gecodificeerd in de boeken die zijn verschenen voor de modernistische invloed van het concilie; in de verwachting dat het ware licht van de Traditie de nevelen verdrijft die de hemel van het eeuwige Rome verduisteren.

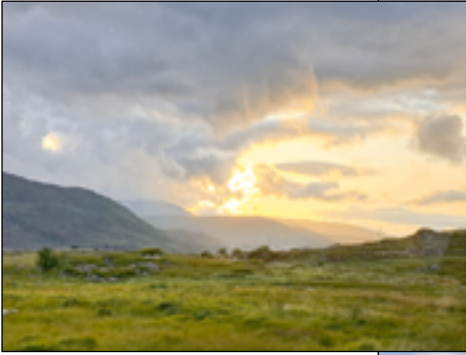
Wij zijn overtuigd door dit te doen, met Gods genade, de hulp van de Maagd Maria, de H. Jozef, de H. Pius X, trouw te blijven aan de Rooms Katholieke Kerk, aan alle opvolgers van Petrus, en zo de "fideles dispensatores mysteriorum Domini Nostri Jesu Christi in Spiritu Sancto" te zijn, de "trouwe bedienaren van de mysteries van Onze Heer Jezus Christus in de Heilige Geest". Amen.

† *Marcel Lefebvre*
Albano, feest van de Opdracht van Maria

Terugblikken

Van **15 t/m 20 juli jl.** reisde het Jong Katholiek Initiatief Nederland naar het “Groene Eiland der Heiligen”: Ierland. Op de sporen van St. Patrick, St. Finnbar, St. Bridget en andere groten, trokken 22 jongeren onder leiding van Pater Koenraad Huysegems en Pater Matthias De Clercq door het Zuidwesten van dit eiland. Onder de indruk van de schoonheid van de schepping op de schiereilanden Iveragh, Dingle en Beara en vooral het prachtige Killarney National Park en in een sfeer van blij christelijke kameraadschap werden de deelnemers gezegend met een onvergetelijke herinnering.

Van **28 juli t/m 8 augustus jl.** ging de Eucharistische Kruistocht Vlaanderen - Nederland met ongeveer 100 personen op zomerkamp in de Belgische Ardennen. Dank zij de grootmoedigheid van de gravin en barones ter plaatse konden ze gebruik maken van vier kamperreinen middenin de bossen. Het thema van het kamp was de bekering van Scandinavië met als patroonheilige de H. Ansgar. De kinderen hoorden bij de H. Mis over hoe ijverige en moedige missionarissen die heidense volkeren bekeerden. Elke dag werd er tevens over een heilige Viking of Vikingvrouw gepreekt. Dat sterkte het geloof en de ijver!
Met blijdschap kijken we op de mooie 12 dagen terug!

Op **zondag 18 augustus jl.** kwam de districtsoverste van de Benelux, Pater Michel de Sivry, naar Gerwen om de Hoogmis op te dragen en nadien met de gelovigen samen te komen om toch nog eens stil te staan bij het 40-jarig jubileum van de Priesterbroederschap in Nederland.

In het weekend **31 augustus - 1 september jl.** vond de Bedevaart Gorcum - Brielle plaats met als thema: de Gaven van de Heilige Geest in de Martelaren, wat op de deelnemers zeer verdiepend werkte. Het weer was heel goed voor deze tweedaagse voettocht. Onderweg hebben de pelgrims volhardend gebeden, gezongen en geofferd om katholiek herstel af te smeken voor de Lage Landen, roepingen te verkrijgen en eerherstel te brengen. De harmonie onder de gelovigen was opvallend goed. Deo gratias!

Eucharistische Kruistocht

De Kruisvaarder

Bid - Communiceer - Offer je op - Wees apostel!

Het verzameladres van de Schatkisten is:
St. Clemenspriorij, Heuvel 23, 5674 RR Nuenen-Gerwen, Nederland

De Kruisvaarder bidt, communiceert en offert zich op voor de intentie, die Pater Davide Pagliarani, Algemeen-Overste van de Priesterbroederschap St. Pius X, iedere maand opgeeft.

December:

Uit dank voor onze ouders en hun tot steun!

Januari:

Voor priester- en kloosterroepingen!

Beste Kruisvaarders,

Met het vierde gebod verlangt God dat jullie je ouders eerbiedigt, gehoorzaamt, helpt en voor hen bidt! God heeft je aan hun toevertrouwd. Dus ouders zijn plaatsvervangers van God. Zij moeten je kleden, voeden, opvoeden en de weg naar de Hemel wijzen.

Probeer eens goed te beseffen, wat je ouders allemaal voor je doen? Is het eigenlijk wel zo vanzelfsprekend? Zij doen het uit liefde en goedheid. Hoeveel heb je niet aan hun te danken? Wat doe je voor hun? Tegenover je ouders zijn toch alleen maar liefde en dankbaarheid gepast!

Een gelijkenis (vergelijking) mag dit verduidelijken. Het gaat over een man en een vrouw die in hun tuin een boompje hadden staan, dat zij beiden daar hadden geplant en dat zij met grote liefde verzorgden. Zij verheugden zich over het boompje, hoe het langzamerhand groter en sterker werd, en zij verwachtten er vele en mooie vruchten

van. Maar opeens gebeurde er iets, dat zij niet hadden verwacht: het boompje kreeg rondom aan stam en takken doornen, waarmee het de man en de vrouw bezeerde, en in plaats van zoete vruchten, zoals zij beiden hadden gehoopt, vielen er harde stenen vanaf. Was dat geen ondankbaar boompje? Maar, zo zal je denken, zo'n boompje bestaat niet. Zo verkeerd kan een boom niet worden! Dat is waar. Een boompje doet zoiets niet, maar er zijn wel kinderen, die zo tegenover hun ouders handelen. Vader en moeder hebben hen verzorgd en grootgebracht in de hoop eens vreugde aan hun kind te beleven en in plaats daarvan ondervinden zij van hun kind ongehoorzaamheid, die meer pijn doet dan een doorn aan de boom, liefdeloosheid en ondank, die hun als een zware steen op het hart drukken. Moet dat de dank zijn, klein boompje, die je aan je ouders schenkt?

Doe je best! En verblijd het Kindje Jezus! Jezus je voorbeeld!

Pater Carlo de Beer

De oude Sybrand klopte de sneeuw van zijn jekker af en schoot in de bijkeuken zijn klompen uit. Toen schuifelde hij op zijn kousenvoeten naar binnen. In de openhaard brandde nog een klein vuurtje. Sybrand ging op zijn knieën liggen en blies. Floep, floep, floep, daar schoten de vlammetjes de hoogte in. Knapperdeknapp! zei het hout. En toen was er opeens een grote vlam, die door de schoorsteen brulde: hoe-oe! Sybrand dook in de houtmand en gooide het ene blok na het andere op het vuur. Want op Kerstavond moest je een helder, knappend vuur hebben.

Toen alles goed doorbrandde, haalde hij uit de mand het laatste

houtblok, dat veel groter, gaver en gladder was dan de andere. Dat was het kerstblok.

Heel zijn leven had Sybrand op Kerstavond een kerstblok in de haard zien branden. Toen hij nog een kleine jongen was, had zijn vader hem er de betekenis van verteld.

“Kijk, Sybrand, nu leggen wij het kerstblok in de haard. Zolang het blok brandt, moeten we iedereen, die aan de deur klopt, ontvangen als een geëerde en langverwachte gast. We moeten hem de warmste plek bij de haard geven, het beste deel van ons maal, ja, als het nodig is, ons eigen bed en onze eigen kleren. Dat doen we ter ere van het Kerstkind, dat in deze nacht geboren werd. Het kwam op de wereld in een koude stal, omdat de mensen in Bethlehem hun deuren gesloten hielden. Maar wij zullen onze deuren wijd openen voor ieder schepsel Gods, dat bij ons aanklopt.”

Toen Sybrand een man geworden was, vertelde hij het weer aan zijn jongens. Vele jaren had hij op Kerstavond met zijn vrouw en kinderen rond de haard gezeten, waarin het kerstblok brandde. Dan hadden ze kerstverhalen verteld en kerstliederen gezongen, en de oudste jongen had op de fluit gespeeld. Bij de haard stond de gemakkelijkste stoel, waar

niemand op ging zitten. Die was voor de gast. Op de gedekte tafel stond het mooiste bord, en een glimmend ge-poetste vork en lepel lagen er naast. Daar kwam niemand aan, dat was ook voor de gast. Moeder had een pan soep boven het vuur gehangen en een grote stapel pannenkoeken gebakken. Want ieder ogenblik kon de gast komen en die zou wel hongerig zijn en moe.

O, wat hadden de kinderen ieder jaar in spanning gezeten. Zou de gast komen? Ach, heel vaak was het mooie blok uiteengevallen in grijze as, zonder dat er iemand had aangeklopt. De kinderen waren dan heel teleurgesteld geweest, en moeder had de volgende dag de overgebleven soep en pannenkoeken naar het armste gezin van het dorp gebracht. Maar er waren ook jaren geweest dat er werkelijk iemand kwam. Eenmaal was het een oude landloper, eenmaal een reiziger, die de weg was kwijtgeraakt. Eenmaal een matroos, een jongen uit het dorp, die met Kerstmis zijn moeder kwam bezoeken en te horen kreeg, dat zij naar een andere plaats verhuisd was. Wat waren die mensen toen met ge-juich binnengehaald, en door de hele familie verwend!

De oude Sybrand zuchtte, toen hij aan al die gelukkige Kerstavonden dacht. Een voor een waren zijn jongens de wereld ingetrokken. Ze schreven nog wel mooie brieven, maar ze woonden zo ver weg, dat ze vooreerst niet meer thuis zouden komen.

De laatste jaren hadden Sybrand en zijn vrouw weer samen naar het

branden van het kerstblok gekeken. Maar nu was zij gestorven en Sybrand voelde zich erg eenzaam. Hij had geen familie in het dorp en zijn vrienden waren dood of ver weg. En aan verre vrienden heeft een mens niet veel. Dan is een goede buur veel beter, zeggen ze vaak.

Een buur had Sybrand wel. Het was een oude man en hij woonde moederziel alleen, net als hij. En je zou denken, dat die twee veel gezelligheid aan elkaar zouden hebben. Maar nee, daar was geen sprake van. Ze maakten altijd ruzie, net als twee lastige kleine jongens.

De ene dag zei de buur: “Als die kip van jou nog eens in mijn tuin loopt en aan de jonge spinazie pikt, maak ik er een soepkip van”. En de andere dag zei Sybrand: “Als jouw hond nog eenmaal door mijn pas gezaaide bedden loop, sla ik hem met mijn hark dood”. Een volgende keer zei de buurman: “Je hebt van mijn peren geplukt, jij lelijke dief! Ik zal de politie waarschuwen”. En dan zei Sybrand: “Dat mocht ik, want de tak hing over mijn schutting”. En zo ging het altijd maar door. Ze loerden erop, of de ander weer iets verkeerd had gedaan, en probeerden elkaar zoveel mogelijk te hinderen.

Sybrand dekte de tafel. Een bord zette hij voor zichzelf klaar en een bord voor de gast. Een lepel erbij voor zichzelf en een lepel voor de gast, want hij had soep gekookt, juist zoals zijn vrouw altijd had gedaan. Hij wilde ook pannenkoeken bakken. Het

beslag stond al klaar. Toen ging hij bij de haard zitten. Er bleef nu niets meer over dan wachten.

Sybrand voelde zich heel treurig worden. Het vorig jaar had zijn vrouw nog naast hem gezeten. Zij was zo vrolijk en gezellig geweest. Ze hadden over de jongens gepraat. Over de tijd dat ze allemaal nog thuis waren. Die avond was er niemand aan de deur geweest, behalve een zwervende kat. Maar toen zijn vrouw het klaaglijk miauwen hoorde, had zij het beest binnengehaald. Ze had het melk gegeven, omdat het toch ook een schepsel Gods was.

Van de kat gingen Sybrands gedachten naar de hond van zijn buurman. Dat was wel een erg hinderlijk schepsel Gods. Even hinderlijk als zijn baas. Vanmiddag had hij gemerkt, dat de buurman de mooiste tak van zijn seringenboom had afgezaagd. Hij kon er niets van zeggen, want de tak hing over de schutting. Het was de wraak voor de peren. Wacht maar! De buurman zou gek opkijken als hij morgen zijn hek uit wilde gaan en de uitweg versperd vond door een hoge berg sneeuw! Daar had Sybrand voor gezorgd, toen hij daarstraks zijn eigen pad schoonveegde.

Een groot gedeelte van het kerstblok was al verbrand. Als de kerstgast komen wilde, moest hij gauw zijn!

Tik! Tik! Tik!

Er klopte iemand aan de achterdeur. En niet zo zachtjes. Sybrand liep de bijkeuken in. Wie zou

het zijn, die daar buiten stond? Een man, een vrouw, een kind? Een bedelaar misschien, of – en toen begon Sybrands hart wild te kloppen – of een van zijn eigen jongens, die hem op Kerstavond wilde verrassen? Hij schoof de knip weg en opende de deur.

Huuu! huilde de wind en blies sneeuwvlokken in Sybrands gezicht. Ja, er stond iemand op de stoep, maar door de sneeuw en de duisternis kon hij niet onderscheiden wie het was. “Kom binnen, wie u ook bent,” zei Sybrand. “Ter wille van het Kerstkind zult u vanavond mijn gast wezen”.

Een man stapte aarzelend over de drempel. “Ik ...eh ...ik wilde je alleen maar even waarschuwen ...,” begon hij. Het was de buurman! Zijn hond kwam rillend achter hem aangeslopen en keek schuin naar Sybrand op. Even voelde Sybrand zich verschrikkelijk kwaad worden. Daar kwam me die kerel ruzie maken op Kerstavond! Op Kerstavond! Maar: “Zolang het kerstblok brandt, moeten wij ieder, die aan onze deur klopt, ontvangen als een geëerde en langverwachte gast”.

Hij had de gebruikelijke welkomstwoorden al uitgesproken! De buurman moest vriendelijk ontvangen en onthaald worden, daar was niets aan te doen.

“Loop maar door, het is hier koud en binnen heb ik een goed vuur aan,” zei Sybrand. “Maar, eh ... ik heb Castor bij me ...,” stamelde de buurman. “Laat dat beest maar meekomen,” antwoordde Sybrand bars.

Nog altijd aarzelend liepen de buurman en Castor achter Sybrand aan, want ze vertrouwden het geen van beiden. Maar Sybrand dudde de buurman in een grote leunstoel bij de haard. Castor ging voor de haard liggen met zijn kop op zijn voorpoten, terwijl zijn ogen waakzaam van de een naar de ander keken.

“Lekker warm hier,” bromde de buurman om iets te zeggen. “Mijn potkachel doet het lang zo goed niet.” “Misschien is je hout te nat,” zei Sybrand.

Omdat ze toen allebei aan de seringenboom dachten, vervolgde hij haastig: “Ik zal je maar meteen een bord soep opscheppen, buurman. Je ziet: de tafel is gedekt en ik verwacht geen andere bezoekers meer”.

“Dat wordt te gek, dat kan ik niet aannemen,” zei de buurman. Maar het was zo warm en plezierig bij Sybrands haardvuur, dat de buur-

man helemaal geen verlangen had naar zijn eigen koude, eenzame kamer. De soep was zo lekker, dat hij er drie volle boorden van at. Daarna kon hij natuurlijk niets meer zeggen over de sneeuw voor het hek, waarvoor hij eigenlijk gekomen was.

Toen gingen Sybrand en de buurman pannenkoeken bakken. Dat kon de buurman erg goed, want hij was vroeger kok geweest op een schip. Hij gooide de koeken zo hoog de lucht in, dat ze bijna de zoldering raakten, maar ze vielen toch altijd weer netjes in de pan terug.

Nadat ze alle pannenkoeken hadden opgegeten, en Castor ook zijn deel had gekregen, gingen ze weer bij de haard zitten. De buurman vertelde van vroeger, toen hij als matroos alle zeeën van de wereld had bevaren. En Sybrand vertelde van zijn jongens, die ook zo ver van huis waren gegaan. Hij haalde hun brieven te voorschijn met de vreemde postzegels. En het bleek, dat de buurman in verschillende van die landen geweest was.

Sybrand neuriede een herdersliedje en de buurman bromde een kerstlied, dat hij als jongmaatje van de scheepskok had geleerd.

Eindelijk zei Sybrand, dat de buurman een aardige kerel was en Castor een goede hond. (Hij nam zich voor de sneeuwhoop voor het hek stilletjes weg te scheppen.) De buurman zei met een kleur, dat het zonde en jammer was, dat ze een heel jaar hadden verknoeid met kibbelen. (Hij nam zich voor het hout van de seringen-

boom stilletjes in Sybrands schuur te leggen.) “We moesten eigenlijk maar vrienden worden,” zeiden ze allebei tegelijk.

Toen ze weer naar het kerstblok keken, was dat helemaal opgebrand tot grijze as, die je zo – pfff! – weg kon blazen. Maar de vriendschap tussen Sybrand en de buurman werd een goede, sterke vriendschap en is dat altijd gebleven.

Uit: Taptoe No. 6, 15 december 1953

De H. Paschalis Baylon

Patroon van de Eucharistische Werken

door P. Prudentius O.F.M.

wordt in het volgende nummer voortgezet.

Schatkisten

Hoe vol was de Schatkist van oktober 2024?

	<i>okt.</i>
Aantal Schatkisten:	24
Dagelijkse Toewijding	641
H. Mis	122
H. Communie	108
Geestelijke Communie	343
Offers	936
Tientjes	3.181
Bezoek aan het Allerheiligste	64
Meditatie	292
Goed Voorbeeld	613
Puntje	592

Puntje

Luister eens, de Puntjes voor december en januari zijn:
dec.: *Het weekplan van de Advent volgen!*
jan.: *Mijn ouders gehoorzamen!*

Beste Kruisvaarders,

We zijn alweer in de Adventstijd aangekomen! We zullen ons gedurende vier weken voorbereiden op de komst van onze Heiland Jezus Christus, om dan op 25 december Jezus' geboorte in de stal van Bethlehem te vieren.

De Adventstijd is een tijd van verlangen en voorbereiding. Bereiden we ons hart voor op Jezus' komst door middel van het ons welbekende **Adventsweekplannetje** (zie volgende bladzijde). Met dit Adventsplannetje zullen we de daden vervullen waartoe de H. Johannes de Doper het joodse volk opriep ter voorbereiding van Jezus' komst: *"Doe boete! Bekeer u! Verricht goede werken!"* In navolging van Johannes' boodschap roept de H. Kerk ons, als leden van de Eucharistische Kruistocht, eveneens op tot *gebed* (dit doen we op zondag door het Magnificat te bidden), tot *boete* (niet snoepen, direct opstaan, kamer opruimen) en tot *aalmoezen geven* (meehelpen bij de afwas, tafeldekken, enz.)

Hangen we het Adventsplannetje boven ons bed, zodat we er elke dag onmiddellijk aan herinnerd worden.

Zo zal onze ziel goed voorbereid en rijkelijk versierd zijn tegen de komst van Jezus. Indien jullie het dagelijkse voorgestelde werkje hebben verricht, mogen jullie in de Adventstijd het puntje van december aankruisen op de Schatkist!

Brengen we de Adventstijd ook door, beste Kruisvaarders, met het lezen van de H. Schrift. Door en in de H. Schrift spreekt God met ons. De rechtvaardigen van het Oude Testament lazen dagelijks in de H. Schrift om voorbereid

Weekplannetje van de Advent

Zondag	Het Magnificat van O.L. Vrouw bidden. (Zie hieronder)
Maandag	Tevreden zijn met alles; niet klagen: n.k.!
Dinsdag	Niet snoepen. (Na Kerstmis wordt dit: op deze dag minstens eenmaal met iemand iets delen.)
Woensdag	Op het eerste teken opstaan en het ‘Eer aan de Vader’ bidden.
Donderdag	Vrijwillig bij de afwas meehelpen of de tafel dekken en afruimen.
Vrijdag	Niet snoepen. (Na Kerstmis wordt dit: op deze dag minstens eenmaal met iemand iets delen.)
Zaterdag	Alles direct op zijn plaats leggen; mijn kamer opruimen.

Magnificat:

“Mijn ziel † verheft de Heer. En mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker. Want Hij zag neer op de geringheid van Zijn dienstmaagd; zie van nu af zullen mij zalig prijzen alle geslachten. Want Hij die machtig is, heeft grote dingen aan mij gedaan, en heilig is Zijn Naam. En Zijn ontferming rijkt van geslacht tot geslacht voor hen die Hem vrezen. Met kracht heeft Hij Zijn arm verheven, verstrooid de hoogmoedigen van hart. Machtigen heeft Hij van hun troon gestoten en geringen verheven. Hongerigen met goederen overladen en rijken ledig weggezonden. Opgenomen heeft Hij Israël, Zijn dienaar, Zijn ontferming indachtig. Zoals Hij had beloofd aan onze vaders, aan Abraham en zijn zaad in eeuwigheid. Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. Zoals het was in het begin, en nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.”

te zijn op de komst van de Verlosser Jezus Christus.

God stuurde in het Oude Testament personen en zaken, die door analogie (overeenkomst) als een voorafbeelding van Christus gelden en aldus door God gezonden werden tot voorbereiding op Jezus' komst.

De eerste voorafbeelding van Christus vinden we in onze stamvader **Adam**. Ook Christus is stamvader – stamvader van het nieuwe begenadigde mensenge-

slacht. Net zoals Adam komt Christus, zowel naar ziel en lichaam, volledig uit God voort. Beide zijn zonen Gods. Maar opgepast! Adam is door zijn ongehoorzaamheid ook een tegenbeeld

van Christus. De H. Paulus schrijft namelijk: *“Door de ongehoorzaamheid van één mens zijn vele tot zondaren geworden en gestorven, maar door de gehoorzaamheid van één Man zijn er velen gerechtvaardigd en tot het leven gekomen”*.

Adams zoon, **Abel**, is ook een prachtige voorafbeelding van Jezus. Abel was schaapherder en offerde God het beste en vetste lam uit zijn kudde. Jahweh zag genadig neer op Abel en zijn offer, maar niet op dat van zijn broer Kain. Kain barstte daarom in hevige woede uit en doodde de onschuldige Abel. Kain beging een broedermoord. Jezus, de Goede Herder, de Welbeminde van de eeuwige Vader, offerde zichzelf als smetteloos Lam op voor het heil van Zijn broeders. En Kruisvaarders, het zijn wij, Zijn broeders, die Hem kruisigden. Zijn bloed echter riep niet zoals dat van Abel om wraak, maar om vergeving. God nam dit Kruisoffer met groot welbehagen aan.

Wat later in de geschiedenis, ten tijde van de Aartsvader Abraham, leefde **Melchisedech**. Paulus schrijft: *“Deze Melchisedech was koning van Salem en priester van de allerhoogste God. Zijn naam betekent: koning van de gerechtigheid en vrede. Hij is in de H. Schrift als iemand zonder vader of moeder, zonder geslachtslijst, zonder begin van dagen, zonder einde van leven. Zó is hij de eeuwige Zoon van God gelijk geworden: Net als Christus is hij zonder menselijke vader, zonder begin en einde, en blijft dus priester in eeuwigheid”*. Melchisedech behoorde bovendien, net zoals Christus niet

tot Aarons stam. Hun priesterschap is van hogere – geestelijke aard. Aarons priesterschap werd door menselijke afstamming overgedragen – niet door uitverkiezing Gods. Melchisedech bracht bovendien God offers van brood en wijn – voorafbeeldingen van het H. Sacrament van het Altaar.

Isaac is een van de duidelijkste persoonlijke voorafbeeldingen van Christus. God verlangde dat Abraham zijn zoon op de berg Moriah zou offeren. Onderweg draagt Isaac zelf het brandhout en laat zich vrijwillig op de offersteen vastbinden. Net als Abraham liet God de Vader Zijn eengeboren Zoon ons ten heil offeren. Jezus droeg zelf Zijn Kruis naar de berg Calvarie. Zoals een lam, dat geslacht zal worden, deed Hij zoals Isaac Zijn mond niet open. Omdat Isaac slechts een voorafbeelding was, werd hij uiteindelijk niet geofferd, maar vervangen door een ram. Dit is volgens de kerkvaders een beeld voor de Verrijzenis van Christus. De dood had over Jezus geen macht.

De **Patriarch Jacob** is in zoverre een beeld van Christus doordat Jacob de zegen van zijn vader Isaac voor zijn broer Esau voor zich won. Jacob bekleedde zich met de klederen van Esau, zodat de reeds blinde Jacob niets zou merken. Zo ook droeg Christus onze menselijke natuur en deed in onze plaats boete en verwierf zo van de hemelse Vader zegen voor ons. De kerkvaders zien ook in het feit dat Jacob Esau's plaats in de uitverkiezing inneemt een beeld voor de gelovigen die in de hemel de plaatsen van de gevallen engelen zullen bezitten.

Ook de Egyptische **Jozef** is een beeld voor onze Heiland. Ook hij werd door zijn broers voor enkele zilverlingen verkocht en was samen met twee boosdoeners opgesloten in de gevangenis. Net als bij Christus' Kruisoffer werd één van die twee booswichten begnadigd, de ander ging jammerlijk ten onder. Uiteindelijk komt ook Jozef na doorstande vernederingen en kwalen, tot een glorierijke heerschappij. Hij vergeeft zijn broers en houdt zo zijn familie in leven door hen brood te geven. Ook Christus sprak: *"Vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen!"* en gaf zichzelf, het Engelenbrood, om onze ziel in leven te houden.

Ook **Mozes** is net zoals Christus een profeet, wonderdoener en herder van zijn volk. Mozes bevrijdde hen uit de Egyptische slavernij, en brengt hen naar het Beloofde Land. Op deze tocht voedt Mozes de Joden met het hemelse manna. Mozes is zoals Jezus de bemiddelaar tussen God en de mensen. Ze leren ons Gods geboden te onderhouden – God in een waardige cultus te vereren. Eén van die cultusgebruiken was het eten van het **Paaslam**. Net als Christus moest dit lam zonder vlek of smet zijn, geen been mocht er van gebroken worden. Het werd op twee spie-

sen in kruisvorm gebraden. Het bloed van het lam beschermde de joden tegen de verderfengel, zoals Christus' bloed ons uit de macht van Satan redde. Net als het vlees van het Paaslam de Joden kracht gaf om in het beloofde land te komen, geeft het Lam Gods Zijn lichaam om ons te sterken tijdens onze pelgrimstocht naar de Hemel.

Ook de profeten waren door hun leven een voorafbeelding van Christus. Zo bijvoorbeeld de profeet **Jonas**, die drie dagen in de buik van het zeemonster bleef, zoals Christus drie dagen in het graf. De profeet **Elias**, die ten Hemel opvoer en op het einde der tijden zal terugkeren, is een voorafbeelding van Christus.

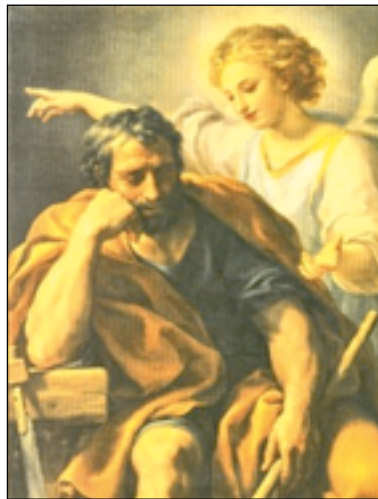
Beste Kruisvaarders, spreken we even over het Puntje van januari: de H. Paulus schrijft in zijn brieven dat de gehoorzaamheid van kinderen een plicht is tegenover hun ouders (Ef. 6, 1) en aan God welgevallig is (Kol. 3, 20). We

gehoorzamen onze ouders en hun helpers in onze opvoeding, omdat ze **voor ons de plaats van God innemen**. Als we hen gehoorzamen, gehoorzamen we aan God. Als we ongehoorzaam zijn, dan verachten we Gods wil. Passen we dus op! Natuurlijk gehoorzamen we onze ouders ook uit **dankbaarheid**, omdat zij zovele goede zaken voor ons verrichten: ze geven ons een plaats om te wonen, voedsel, kleding, ... We hebben naast God alles aan hen te danken! Gehoorzaamheid is erkenning van die weldaden. Een ongehoorzaam kind lijkt dus op een blind kind, die denkt niks van andere mensen te hebben gekregen. Wat een vergissing! Als we ongehoorzaam zijn, zondigen we tegen het vierde gebod.

Jezus leert ons de gehoorzaamheid door Zijn eigen voorbeeld. Waarom bestaat Kerstmis? Omdat Jezus uit gehoorzaamheid aan Zijn hemelse Vader op aarde kwam om eerherstel te bieden voor de zonde en ons te verlossen. Bovendien heeft Jezus 30 jaar lang gehoorzaam willen zijn aan mensen: Jozef en Maria. Dus datzelfde verwacht Jezus ook van ons!

Niet alleen Jezus, maar ook Maria en Jozef waren gehoorzaam. Zij waren bijvoorbeeld gehoorzaam aan de keizer door zich naar Bethlehem te begeven voor de volkstelling. Verder gehoorzaamde de H. Jozef de engel die hem aanmaande naar Egypte te vluchten en opnieuw na enige jaren om naar Naza-

areth terug te keren. Dat is zeker niet zo gemakkelijk geweest: telkens opstaan, telkens vertrekken en telkens opnieuw een bestaan opbouwen. Maar wij lezen nooit dat Jozef of Maria zuchtte of sprak: “Moet dat nu weer?” “Ik wil liever zus of zo!” Neen, ze gehoorzamen graag en prompt! Gehoorzaamheid is dus echt een puntje voor de Kersttijd!

Beste Kruisvaarders, de maanden december en januari zijn heel mooie maanden, omdat ze de Adventstijd en Kersttijd omvatten. Trachten we er alles aan te doen om deze maanden met de juiste geest te beleven: de maand december (Advent) door het Adventsplannetje moedig te volgen als voorbereiding op Jezus' komst en de maand januari door net zoals Jezus gehoorzaam te zijn. Goede moed! Altijd beter! Altijd hoger! Altijd blij!

Gods zegen,
Pater Matthias De Clercq, EK-Kruisridder

De Heilige Handelingen - Mijn taak

De handeling van lofzang en onderricht

Gebeden (Collecten)

De eerste Christenen kwamen vóór de H. Mis bij elkaar (meestal in een andere kerk). Voordat zij op weg gingen naar de kerk, waar het H. Misoffer zou worden opgedragen, baden zij gezamenlijk een gebed. Een Latijns woord voor “bijeenkoms” is *collecta*. Daarom werd het gebed eerst genoemd “Gebed tijdens de *collecta*” (of bijeenkomst). Naderhand werd het eenvoudig genoemd de “*Collecte*”.

Wij kunnen zien op welk ogenblik de priester dit gebed zegt, omdat hij tijdens dit gebed de handen uitspreidt en een weinig omhoog houdt. Dikwijls is er meer dan één gebed en soms schrijft de bisschop een bepaald gebed voor om een heel bijzondere gunst af te smeken. Op bepaalde dagen mag de priester zelf een gebed invoegen.

Het is geen wonder dat iemand eens heeft gezegd: “*Alle mooie gebeden zijn katholiek*”.

Het is waar: deze gebeden zijn prachtig, juist omdat ze zo eenvoudig zijn. Nooit proberen zij ons iets te laten zeggen wat wij ook niet in ons hart gevoelen en nooit ook doen zij ons

iets beloven waartoe wij niet in staat zijn. Kijk een ogenblik naar onderstaande gebeden. Altijd wanneer we deze gebeden bidden, zullen wij er ons door gesterkt voelen.

Wanneer we een eigen missaal hebben, kunnen we de collecte van de dag opzoeken. Wanneer we nog geen eigen missaal hebben, laten we dan alleen maar aan Onze Lieve Heer zeggen dat we hetzelfde wensen als waarom de priester vraagt. Bij het einde van het gebed zeggen wij voor onszelf het “AMEN”, “*Het zij zo*” en ook het “PER OMNIA SÆCULA SÆCULORUM”. Niemand weet wie dit slot

heeft geschreven en niemand ook kan er de juiste vertaling voor geven. Misschien betekent het: “*Moge de wereld aan God eer brengen door al de jaren die komen gaan*”.

Een ander kledingstuk, de *Manipel* aan de linkerarm van de priester, was vroeger een grote zakdoek, gevouwen over de arm. Ze kwam goed van pas in warme landen. Evenals het Kazuifel wordt de Manipel alleen gebruikt tijdens de H. Mis.

Stel ons in staat, o Heer, om te denken en te doen wat goed is, en mogen wij, die niet kunnen leven zonder U,
de moed hebben te leven zoals U.

Collecte, Achtste Zondag na Pinksteren

Zonder U is niemand heilig of sterk.

Wees Gij daarom onze Maatstaf en onze Gids, opdat wij Uw gaven hier op aarde niet misbruiken en zo Uw nog heerlijker gaven in de Hemel niet verliezen.

Collecte, Derde Zondag na Pinksteren

Doe ons groeien in geloof, hoop en liefde,
en opdat wij bereiken mogen wat Gij ons belooft,
doe ons beminnen al wat Gij gebiedt.

Collecte, Dertiende Zondag na Pinksteren

Lezing van het Epistel

Wij zijn nu genaderd tot het “*Onderrichtende*” gedeelte van de “*Handeling van Lofzang en Onderricht*”.

Uit de Evangelieën weten wij dat Onze Lieve Heer de mensen onderrichtte. Voordat Hij naar de Hemel opsteeg, beval Hij aan Zijn Apostelen: “*Ga en onderwijs alle volkeren*”. De Apostelen beriepen er zich dikwijls op dat zij leraren waren, naar wie de mensen moesten luisteren. In het Evangelie horen wij de onderrichtingen van Jezus. Zij komen het laatst, omdat Jezus’ Onderrichtingen “*de bekroning van de Geschriften zijn*”; in het Epis-

tel luisteren wij naar het onderricht van de *Apostelen*.

“Epistel” betekent “*brief*”. De Apostelen trokken al lerend rond en daar de H. Paulus de meeste en langste reizen maakte, zijn bijna al de brieven geschreven door hem. Hij kon niet lang vertoeven in één bepaalde plaats, maar naderhand schreef hij brieven aan het volk dat hij had bezocht en gaf hun op deze wijze meer uitvoerig onderricht en tegelijkertijd een antwoord op hun vragen. Zij werden zondags voorgelezen. De plaatsen als Rome, Korinthe en Efese hechtten zeer veel waarde aan deze brieven; zij gaven ze aan elkaar door, na er eerst een afschrift van te hebben gemaakt.

Ook wij moeten ze zeer hoog schatten, omdat de Apostelen in Jezus' gezelschap hebben geleefd en daarom het beste weten wat Zijn woorden bedoelen. Bij het schrijven van deze brieven werden zij geleid door de H. Geest en ook de Kerk staat onder leiding van de H. Geest, wanneer zij de brieven aan ons uitlegt. Eertijds was het Epistel langer dan tegenwoordig en ook andere stukken uit de H. Schrift werden voorgelezen, zoals nu nog steeds gebeurt op Quatertemperdagen. In het Missaal heet de voorlezing die voor de dag uitgezocht is, *Lectio*, hetgeen betekent *keuze*. Het betekent ook "een les" en dit is wat wij er voor onszelf van moeten maken. De priester geeft altijd aan uit welk Epistel hij gaat lezen en op het einde zegt de

misdienaar "*Deo gratias*", hetgeen wil zeggen "*Dank aan God*", die ons deze les heeft gegeven. Terwijl de priester het Epistel leest, houdt hij de handen aan het Misboek.

Gij weet maar al te goed, dat wanneer er een hardlopers wedstrijd is, er gelopen wordt door alle renners, maar dat slechts één van hen de prijs kan behalen: loop daarom zo, dat gij de zegepalm behaalt. Iedere atleet moet zijn neigingen onder controle houden; dit doet hij voor een kroon, die verwelkt, onze kroon is echter eeuwig jong. Daarom loop ik niet als een man, die niet weet, waar de finish is. Daarom vecht ik niet als een man, die zijn kracht verspilt door in de lucht te slaan. Maar ik beuk mijn eigen lichaam en maak het tot slaaf.

Graduale-Psalm

Wanneer de misdienaar aan het einde van het Epistel "*Deo gratias*" heeft gezegd, gaat hij het boek omdragen naar de evangeliezijde van het altaar. In de regel zullen we opmerken dat hij even staat te wachten naast de priester. Deze is

Epistel van Zondag Septuagesima

een Psalm aan het bidden, die tijdens een plechtige H. Mis gezongen wordt door het koor. Zoals we ons herinneren zullen, was men in vroeger dagen gewoon tijdens de H. Mis nog vele andere stukken uit de H. Schrift voor te lezen. Om het luisteren daarnaar voor het volk gemakkelijker te maken, werden na iedere passage psalmen gezongen.

Dit zingen geschiedde op een bijzondere manier: de diaken (dat is degene die het dichtst bij het priesterschap staat) dirigeerde de zang vanaf de altaartrappen of van de preekstoel. Het Latijnse woord voor trap is “gradus”, zoals we kunnen zien in het woord “gradueel”, hetgeen betekent “trapsgewijs”. Zo kreeg het zingen van deze Psalm na het Epistel de naam Trapgezang of Graduale.

Tegenwoordig behoeft de priester niet meer de gehele Psalm te bidden: evenals de Introïtus is ook deze Psalm ingekort.

Van het ogenblik dat de priester in de vastentijd paarse gewaden gaat dragen, zullen we in plaats van het Graduale de Tractus aantreffen, die langer en ook minder blij gestemd is. Van Pasen tot Pinksteren hebben we een kort, zeer vreugdevol gebed: het Alleluja-vers.

Soms wordt het Graduale gevolgd door een Sequentia. Dit is niets anders dan het muzikale slot van de Graduale of eventueel van het Alleluja-vers, die uitgegroeid zijn tot een lange hymne. De Sequentia heeft een zeer interessante geschiedenis, maar

het zou ons te ver voeren deze hier te vertellen. Zeker zouden we echter allen de Sequentia van Pinksteren moeten kennen, het Veni Sancte Spiritus (“Kom, o Heilige Geest”) dat volgens sommigen gemaakt is door Stephen Langton, Aartsbisschop van Canterbury.

Het is goed U te prijzen, o Heer, en te bezingen uw Naam, o Allerhoogste, te spreken over Uw beminnelijkheid in de morgen en te vertellen over Uw waarheid in de nacht.

Tractus, H. Robertus Bellarminus

Jaarprogramma

2024

Wanneer?	Waar?	Wat?
van t/m		
01-12	Gerw./Lei./ Utr.	Adventsbezinning (+ Derde Orde + M.I.)
18-12	Gerw./Utr.	Gulden Mis

2025

02-01	04-01	Loon op Zand	Kerstkamp
25-01		Utrecht	H. Vormsel
01-02	02-02	Zaitzkofen	Lagere wijdingen en inkleding
23-02	28-02	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
09-03		Gerw./Lei./ Utr.	Vastenbezinning (+ Derde Orde + M.I.)
15-03	16-03	Amsterdam	Stille Omgang
12-04		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
25-04	27-04	Helvoirt (NL)	Gezinsweekend
29-05		Gerw./Lei./ Utr.	Eerste H. Communie
07-06	09-06	Frankrijk	Pinksterbedevaart Chartres-Parijs
14-06		Utrecht	Bijeenkomst Derde Orde FSSPX
22-06		Gerwen	Sacramentsprocessie
14-07	19-07	Antwerpen	Ignatiaanse Retraite (gemengd)
27-07	07-08		E.K.-Zomerkamp
18-08	21-08	Rome	Districtsbedevaart Heilig Jaar
30-08	31-08	Nederland	Bedevaart Gorcum-Brielle
08-09	13-09	Antwerpen	Mariale Retraite (gemengd)
20-09		Bonheiden (B)	Sportdag van de Traditie

Onze Overledenen

Hr.	M.	Soputan	Tiel	02	12	2013
Mej.	P.E.M.T.	van Erp	Waalre	04	12	2021
Mevr.	J.H.	Breebaart-Wagenaar	Krommenie	05	12	2009
Mevr.	M.C.	Peijnenborg-Hamers	Tilburg	06	12	1987
Hr.	P.A.	Galama	Hoorn	06	12	1997
Hr.	J.	Hoogland	Rijswijk	07	12	1992
Mej.	E.H.M.L.	van Kessel	's Hertogenbosch	07	12	2021
Mevr.	M.	Franssen-Saelmans	Steyl	08	12	2000

Mevr. M.W.G.	Bongers-Mul	Montzen (B)	09	12	1988
Mevr. P.M.	Bongers-Hüneker	Aarle-Rixtel	09	12	2001
Mevr. A.J.	Hoogland-Kok	Emmen	09	12	2010
Mevr. W.M.	Galama	Amersfoort	09	12	2011
Mej. M.P.	van Kemenade	Geldrop	10	12	2000
Mevr. N.W.T.T.	Kweldam-Senders	Schagen	10	12	2019
Hr. J.J.	Joosen	Breda	12	12	2000
Hr. W.J.R.	Koekkoek	Amsterdam	14	12	1995
Mevr. S.J.W.	Smeets	Soesterberg	18	12	2004
Mevr. J.S.	Besouw-de Bruin	Grubbenvorst	19	12	2002
Mevr. M.N.	van Dijk- de Gouw	Tilburg	19	12	2004
Hr. J.J.M.	Gadiot	Heerlen	28	12	2000
Hr. N.J.R.	van Doeveren	Delft	29	12	1988
Hr. J.H.	van Stijn	Slidrecht	30	12	1990
Hr. G.B.	Meulman	Nieuwe Pekela	30	12	2003
Hr. B.J.	Frederiks	's Hertogenbosch	31	12	2010
Mevr. G.H.	Haugk-Langerbeins	Utrecht	01	01	2006
Hr. J.F.	Koks	Maastricht	02	01	2016
Mej. A.M.	Simonis	Den Haag	03	01	2020
Hr. R.W.L.M.	Duetz	Houten	03	01	2021
Mevr. Th.M.	Schijffelen-Miedema	Voorburg	04	01	2021
Hr. H.H.	Pelgrom	Ede	05	01	2000
Mevr. H.	Vermeulen-Lurnej	Maastricht	08	01	1992
Hr. W.A.P.	Bakermans	Wageningen	08	01	1994
Mevr. A.	Suerink-Scholten	Arnhem	11	01	1996
Mevr. A.M.	v. Avesaat-Burhenne	Tegelen	11	01	2002
Mevr. A.F.M.	Messing-Bakker	Amersfoort	14	01	2009
Mej. M.W.	Schretlen	As (B)	16	01	2002
Hr. M.	Glavurtić	Utrecht	16	01	2023
Hr. J.A.	Daniëls	Nootdorp	18	01	1987
Mevr. M.G.H.	Huberts-Hendriks	Venlo	20	01	2019
Hr. M.	van de Linden	Eindhoven	21	01	2006
Hr. R.R.	Freeman	Valkenswaard	21	01	2007
Mej. H.P.	van Vugt	Nuenen	21	01	2020
Hr. A.M.	van Os	Groesbeek	24	01	2009
Mevr. E.J.	van Diggele	Rotterdam	24	01	2011
Hr. J.T.	Vloet	Boxmeer	25	01	1998
Hr. P.L.	Tan	Amsterdam	25	01	2003
Mevr. J.P.	Kühr-Langras	Leidschendam	30	01	2016
Hr. J.W.	Jongorius	Utrecht	31	01	2021

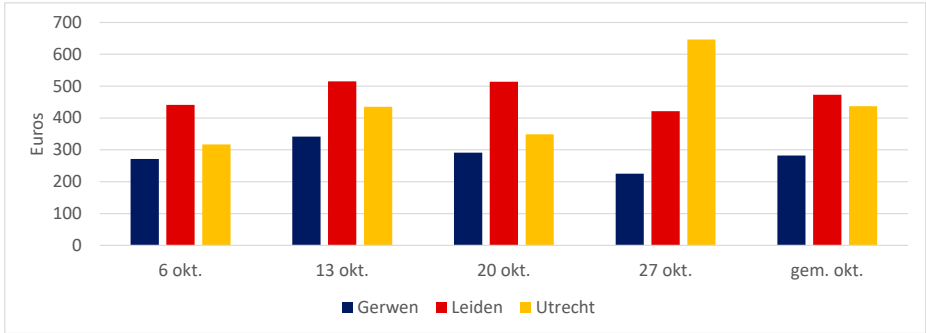

*De Paters
C. de Beer, K. Huysegems en M. De Clercq
wensen u*

*Zalig Kerstmis en
een gelukkig Nieuwjaar!*

Collecten in de maand oktober 2024

De **missiecollecte** van Nederland op zondag 20 oktober jl. voor de wederopbouw van de kerk H. Raphael in het dorp Vunapisu op het eiland Espiritu Santo van Vanuatu heeft € 1.700,80 opgebracht. **Veel dank!**

Onderstaand gebed kunt u gebruiken voor de huiszegening met driekoningenwater en wierook!

Zegen, o Heer, almachtige God, dit huis, opdat daarin mogen wonen gezondheid, kuisheid, kloekmoedige deugd, ootmoed, goedheid, zachtmoedigheid, vervulling van de wet en dankbaarheid jegens God, de Vader en de Zoon en de heilige Geest; en deze zegen mag blijven over dit huis en al zijn bewoners.

Door Christus onze Heer. Amen.

Met gezegend krijgt schrijft u volgende formule boven de voor- en achterdeur (of op de bovendorpel):

20 + C + M + B + 25

Betekenis van deze formule:
Christus mansionem benedicat! (Christus moge dit huis zegenen!)

Kalender Gerwen

December

zo. 1	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
		13.00	1 ^e voordracht
Advents- bezinning		13.45	meditatie in stilte
		14.15	2 ^e voordracht
		15.00	Lof met Rozenhoedje
		16.00	einde
ma. 2	18.30	H. Mis	H. Bibiana, maagd en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
di. 3	18.30	H. Mis	H. Franciscus-Xaverius, bel. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
wo. 4	7.15	H. Mis	H. Petrus Chrysologus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Barbara, maagd en mart.
do. 5	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Sabbas, abt
vr. 6	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; H. Nicolaas, biss. en bel (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
za. 7	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Ambrosius, biss. en kerkl (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
zo. 8	10.30	Hoogmis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. 2^e zondag v.d. Advent
ma. 9	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
di. 10	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.); ged. H. Melchiades, paus en mart.
wo. 11	7.15	H. Mis	H. Damasus I, paus en bel. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
do. 12	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
vr. 13	-----	geen H. Mis	H. Lucia, maagd en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
za. 14	-----	geen H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
zo. 15	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), <i>Gaudete</i>
ma. 16	18.30	H. Mis	H. Eusebius, biss. en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
di. 17	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
wo. 18	6.30	gez. H. Mis	Gulden Mis ; ged. v.d. Quatertemperdag in de Advent; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
do. 19	17.30	Lof	
	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)
vr. 20	7.15	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za. 21	9.00	H. Mis	H. Thomas, apostel (2 ^e kl.); ged. v.d. Quatertemperdag
zo. 22	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
ma. 23	18.30	H. Mis	v.d. Advent (2 ^e kl.)

di.	24	9.00	H. Mis	Vigilie v. Kerstmis (1 ^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
wo.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
do.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
vr.	27	7.15	H. Mis	H. Johannes, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
za.	28	9.00	H. Mis	HH. Onnozele Kinderen, mart. (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf; <i>kinderzegen</i>
zo.	29	10.30	Hoogmis	zondag onder het octaaf v. Kerstmis (2^e kl.)
ma.	30	18.30	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.)
di.	31	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Sylvester, paus en bel.; daarna kort Lof met Te Deum (<i>volle aflaat</i>)

Januari

zo.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis Veni Creator (volle aflaat); verplichte feestdag
do.	2	-----	geen H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	3	-----	geen H. Mis	Eerste vrijdag v.d. maand; door de week (4 ^e kl.)
za.	4	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.)
zo.	5	10.30	Hoogmis	Feest v.d. H. Naam Jezus (2^e kl.); kinderzegen; daarna wijding Driekoningenwater
ma.	6	19.00	gez. H. Mis	Versijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis zegening v. wierook en krijt
di.	7	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
wo.	8	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
do.	9	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
vr.	10	7.15	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)
za.	11	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Hyginus, paus en mart.
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	12	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2^e kl.); na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie
ma.	13	18.30	H. Mis	Gedachtenis v.h. Doopsel v. Onze Heer (2 ^e kl.)

di.	14	18.30	H. Mis	H. Hilarius, biss. en kerkl. (3 ^e kl.); ged. H. Felix, mart.
wo.	15	7.15	H. Mis	H. Paulus, eerste kluizenaar, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Maurus, abt
do.	16	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Marcellus I, paus en mart. (3 ^e kl.)
vr.	17	7.15	H. Mis	H. Antonius, abt (3 ^e kl.)
za.	18	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Prisca, maagd en mart.; <i>begin v.d. Internationale Bidweek voor de Eenheid v.d. Christenen</i>
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	19	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	20	18.30	H. Mis	H. Fabianus, paus en H. Sebastianus, mart. (3 ^e kl.)
di.	21	18.30	H. Mis	H. Agnes, maagd en mart. (3 ^e kl.)
wo.	22	-----	geen H. Mis	HH. Vincentius en Anastasius, mart. (3 ^e kl.)
do.	23	17.30	Lof	H. Raymundus v. Pennafort, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Emerentiana, maagd en mart.
		18.30	H. Mis	H. Timotheus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
vr.	24	7.15	H. Mis	Bekering v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.)
za.	25	9.00	H. Mis	
		10.30	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	26	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Driekoningen (2^e kl.)
ma.	27	18.30	H. Mis	H. Johannes Chrysostomus, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
di.	28	18.30	H. Mis	H. Petrus Nolascus, bel. (3 ^e kl.); ged. H. Agnes, maagd en mart.
wo.	29	7.15	H. Mis	H. Franciscus v. Sales, biss. en kerkl. (3 ^e kl.)
do.	30	17.30	Lof	
		18.30	H. Mis	H. Martina, maagd en mart. (3 ^e kl.)
vr.	31	7.15	H. Mis	H. Johannes Bosco, bel. (3 ^e kl.)

Februari

za.	1	-----	geen H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand; H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart. (3 ^e kl.)
zo.	2	10.30	Kaarswijding, Processie, Hoogmis	4^e zondag na Driekoningen; Oprichting v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2^e kl.); kinderzegen

Activiteiten in Gerwen

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 11, 18 en 25 jan. (van 10.30-12.00 uur)

J.K.I.-bijeenvolgen: 13-15 dec. (Antwerpen) en 12 jan.

E.K.-bijeenvolgen: 22 dec. en 2-4 jan. Kerstkamp

Geloofsverdieping volwassenen: 9 dec. en 13 jan.

Gebedsinitiatief: na de Hoogmis op de 1^e zondag van de maand

- Heren: 1. bekingen en 2. heiliging van het familieleven

- Dames: 3. roepingen

Kalender Leiden

December

zo.	1	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
			13.00	1 ^e voordracht
Advents- bezinning			13.45	meditatie in stilte
			14.15	2 ^e voordracht
			15.00	Lof met Rozenhoedje
			16.00	einde
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.), ged. v.d. Advent en H. Nicolaas, biss. en bel.
za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Ambrosius, biss. en kerkl.; daarna uitstelling tot 13.00 uur
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	8	10.30	Hoogmis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. 2^e zondag v.d. Advent
vr.	13	18.30	H. Mis	H. Lucia, maagd en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
za.	14	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), Gaudete
vr.	20	18.30	H. Mis	Quatertemperdag in de Advent (2 ^e kl.); vasten en onthouding aanbevolen
za.	21	9.00	H. Mis	H. Thomas, apostel (2 ^e kl.); ged. v.d. Quatertemperdag
zo.	22	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
di.	24	9.00	H. Mis	Vigilie v. Kerstmis (1 ^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
wo.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	

do.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2° kl.); <i>ged. v.h. octaaf</i>
vr.	27	18.30	H. Mis	H. Johannes, apostel en evangelist (2° kl.); <i>ged. v.h. octaaf</i>
za.	28	9.00	H. Mis	HH. Onnozele Kinderen, mart. (2° kl.); <i>ged. v.h. octaaf; kinderzegen</i>
zo.	29	10.30	Hoogmis	zondag onder het octaaf v. Kerstmis (2° kl.)
di.	31	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2° kl.); <i>ged. H. Sylvester, paus en bel.; daarna kort Lof met Te Deum (volle aflat)</i>

Januari

wo.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1° kl.); <i>voor de Mis Veni Creator (volle aflat); verplichte feestdag</i>
vr.	3	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3° kl.)
za.	4	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3° kl.); <i>daarna uitstelling tot 13.00 uur</i>
zo.	5	10.30	Hoogmis	Feest v.d. H. Naam Jezus (2° kl.); <i>kinderzegen; daarna wijding Driekoningenwater</i>
ma.	6	19.00	gez. H. Mis	Verschijsing v. Onze Heer, Driekoningen (1° kl.); <i>na de Mis zegening v. wierook en krijt</i>
vr.	10	18.30	H. Mis	door de week (4° kl.)
za.	11	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4° kl.); <i>ged. H. Hyginus, paus en mart.</i>
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	12	10.30	Hoogmis	1° zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2° kl.); <i>na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie</i>
vr.	17	18.30	H. Mis	H. Antonius, abt (3° kl.)
za.	18	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4° kl.); <i>ged. H. Prisca, maagd en mart.; begin v.d. Internationale Bidweek voor de Eenheid v.d. Christenen</i>
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	19	10.30	Hoogmis	2° zondag na Driekoningen (2° kl.)
vr.	24	18.30	H. Mis	H. Timotheus, biss. en mart. (3° kl.)
za.	25	9.00	H. Mis	Bekering v.d. H. Paulus, apostel (3° kl.)
		10.20	Onderricht	<i>Godsdienstlessen</i>
zo.	26	10.30	Hoogmis	3° zondag na Driekoningen (2° kl.)
vr.	31	18.30	H. Mis	H. Johannes Bosco, bel. (3° kl.)

Februari

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart.
		10.20	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	2	10.30	Kaarswijding, 4^e zondag na Driekoningen; Opdracht v. Jezus Processie, in de Tempel, Maria Lichtmis (2^e kl.); kinderzegen	
			Hoogmis	

Activiteiten in Leiden

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdag 7 en 14 dec. en 11, 18 en 25 jan. (van 10.20-12.00 uur)

E.K.-bijeekkomsten: 8 dec., 2-4 jan. Kerstkamp en 12 jan.

J.K.I.-bijeekkomsten: 13-15 dec. (Antwerpen) en 19 jan.

Geloofsverdieping volwassenen en M.I.: 23 dec. en 20 jan.

Gebedsinitiatief: voor roepingen: na de Hoogmis op de 3^e zondag van de maand

Kalender Utrecht

December

zo.	1	10.30	Hoogmis	1^e zondag v.d. Advent (1^e kl.); kinderzegen
		13.00		1 ^e voordracht
		13.45		meditatie in stilte
		14.15		2 ^e voordracht
		15.00		Lof met Rozenhoedje
		16.00		einde
vr.	6	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.), ged. v.d. Advent en H. Nicolaas, biss. en bel.
za.	7	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent en H. Ambrosius, biss. en kerkl.; daarna Lof met Rozenhoedje
		11.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	8	10.30	Hoogmis	Onbevleete Ontvangenis v.d. H. Maagd Maria (1^e kl.); ged. 2^e zondag v.d. Advent

vr.	13	18.30	H. Mis	H. Lucia, maagd en mart. (3 ^e kl.); ged. v.d. Advent
za.	14	9.00	H. Mis	v.d. Advent (3 ^e kl.)
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	15	10.30	Hoogmis	3^e zondag v.d. Advent (1^e kl.), <i>Gaudete</i>
wo.	18	6.30	gez. H. Mis	Gulden Mis ; ged. v.d. Quateremperdag in de Advent; <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
vr.	20	18.30	H. Mis	Quateremperdag in de Advent (2 ^e kl.); <i>vasten en onthouding aanbevolen</i>
za.	21	9.00	H. Mis	H. Thomas, apostel (2 ^e kl.); ged. v.d. Quateremperdag
zo.	22	10.30	Hoogmis	4^e zondag v.d. Advent (1^e kl.)
di.	24	9.00	H. Mis	Vigilie v. Kerstmis (1 ^e kl.)
		23.00	Kerstwake	
wo.	25	0.00	Nachtmis	Hoogfeest v. Kerstmis (1^e kl.);
		9.45	Dageraadsmis	ged. H. Anastasia, mart. (<i>In deze Mis is geen preek en geen Communie-uitreiking.</i>)
		10.30	Dagmis	
do.	26	10.30	Hoogmis	Tweede Kerstdag, H. Stefanus, eerste mart. (2^e kl.); ged. v.h. octaaf
vr.	27	-----	geen H. Mis	H. Johannes, apostel en evangelist (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
za.	28	-----	geen H. Mis	HH. Onnozele Kinderen, mart. (2 ^e kl.); ged. v.h. octaaf
zo.	29	10.30	Hoogmis	zondag onder het octaaf v. Kerstmis (2^e kl.)
di.	31	9.00	H. Mis	v.h. octaaf v. Kerstmis (2 ^e kl.); ged. H. Sylvester, paus en bel.; daarna kort Lof met Te Deum (<i>volle aflat</i>)

Januari

wo.	1	10.30	Hoogmis	Octaafdag v. Kerstmis, Besnijdenis v.d. Heer (1^e kl.); voor de Mis <i>Veni Creator (volle aflat); verplichte feestdag</i>
vr.	3	17.30	Lof	Eerste vrijdag v.d. maand, Votiefmis v.h. H. Hart
		18.30	H. Mis	v. Jezus (3 ^e kl.)
za.	4	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); daarna Lof met Rozenhoedje
zo.	5	10.30	Hoogmis	Feest v.d. H. Naam Jezus (2^e kl.); kinderzegen; daarna wijding <i>Driekoningenwater</i>
ma.	6	19.00	gez. H. Mis	Versijning v. Onze Heer, Driekoningen (1^e kl.); na de Mis <i>zegening v. wierook en krijt</i>
vr.	10	18.30	H. Mis	door de week (4 ^e kl.)

za.	11	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Hyginus, paus en mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	12	10.30	Hoogmis	1^e zondag na Driekoningen, Feest v.d. H. Familie (2 ^e kl.); <i>na de Mis toewijding v.d. gezinnen aan de H. Familie</i>
vr.	17	18.30	H. Mis	H. Antonius, abt (3 ^e kl.)
za.	18	9.00	H. Mis	O.L. Vrouw op zaterdag (4 ^e kl.); ged. H. Prisca, maagd en mart.; <i>begin v.d. Internationale Bidweek voor de Eenheid v.d. Christenen</i>
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	19	10.30	Hoogmis	2^e zondag na Driekoningen (2 ^e kl.)
vr.	24	18.30	H. Mis	H. Timotheus, biss. en mart. (3 ^e kl.)
za.	25	<u>10.30</u>	H. Vormsel en Pont. Mis	Bekering v.d. H. Paulus, apostel (3 ^e kl.) door Mgr. A. de Galarreta
zo.	26	10.30	Hoogmis	3^e zondag na Driekoningen (2 ^e kl.)
vr.	31	18.30	H. Mis	H. Johannes Bosco, bel. (3 ^e kl.)

Februari

za.	1	9.00	H. Mis	Eerste zaterdag v.d. maand, Votiefmis v.h. Onbevlekt Hart v. Maria (22 aug.) (3 ^e kl.); ged. H. Ignatius, biss. v. Antiochië en mart.
		10.30	Onderricht	Godsdienstlessen
zo.	2	10.30	Kaarswijding, Processie, Hoogmis	4^e zondag na Driekoningen; Opracht v. Jezus in de Tempel, Maria Lichtmis (2 ^e kl.); <i>kinderzegen</i>

Activiteiten in Utrecht

Catechismusonderricht kinderen:

Zaterdagen 7 en 14 dec. en 11 en 18 jan.

(van 10.30-12.00 uur; eerste zaterdag een uur later)

E.K.-bijeenkomsten: 8 dec. en 2-4 jan. Kerstkamp

J.K.I.-bijeenkomsten: 13-15 dec. (Antwerpen) en 5 jan.

Geloofsverdieping jeugd: 22 dec., 19 en 26 jan.

H. Vormsel: 25 jan.

IHS

† INITIUM SANCTI EVANGELII
SECUNDUM JOANNEM

IN principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est: in ipso vita erat, et vita erat lux hominum: et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit. In propria venit, et sui eum non receperunt. Quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus: qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt. *(Hic genuflectitur.)* ET VERBUM CARO FACTUM EST et habitavit in nobis: et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi Unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.
R. Deo gratias.

Onze adressen in Nederland

Gerwen

Leiden

Utrecht

Oude St. Clemenskerk

Heuvel 21
5674 RR Nuenen
Telefoon

+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 45

Kapel O.L.V. van de
Rozenkrans

Sumatrastraat 197
2315 BD Leiden

Telefoon
+31(0)71 782 05 05 of
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 48

St. Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21
3512 GS Utrecht

Telefoon
+31 (0)40 283 45 05

H. Mis zie pagina 50

Telefoontijden: maandag t/m zaterdag 09.30-12.00 en 14.00-17.30 uur.
In noodgevallen staan wij u vanzelfsprekend ook buiten deze tijden ter beschikking. Bovendien kunt u altijd een bericht op ons antwoordapparaat achterlaten of per e-mail met ons in contact treden.

E-mail adressen van de priesters

Pater C. de Beer: c.debeer@fsspx.email

Pater K. Huysegems: k.huysegems@fsspx.email

Pater M. De Clercq: m.declercq@fsspx.email

**Steun het
Informatie-
blad!**

Bankrekening

Stichting St. Jozef Nuenen
Heuvel 23

5674 RR Nuenen

IBAN: NL11 INGB 0003 9907 90

BIC: INGBNL2A

Kerkrade

(Duitstalig)

Kerk St. Maria ter Engelen
Pannesheiderstraat 71
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Telefoon +31 (0)45 567 13 97

Op zon- en feestdagen
gelezen H. Mis 8.30 uur en
Hoogmis 10.00 uur

De erediensten worden verzorgd
door de priesters van de
Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295
D-45356 Essen
Telefoon +49 (0) 20 166 49 22

District Benelux

*Brussel (Namen, Quiévrain en
Luxemburg)*

Christus Koning Priorij
Eendrachtstraat 37
1050 Brussel
Telefoon +32 (0)2 550 00 20

St. Jozefkerk
Frère - Orban Square
1040 Brussel
Telefoon +32 (0)474 860 755
H. Mis

- zon- en feestdagen 8.00 uur
10.00 uur
- ma. t/m za. 18.00 uur

Antwerpen

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 21-23
2018 Antwerpen
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 7.30 uur
10.00 uur
- ma., di. 7.00 uur
- wo, za. 7.30 uur
- do., vr. 18.30 uur

Gent

Sint-Amanduskapel
Kortrijksesteenweg 139
9000 Gent
Telefoon +32 (0)3 229 01 80
H. Mis

- zon- en feestdagen 10.00 uur

Colofon

Uitgever

Priesterbroederschap St. Pius X

Redactie

Pater C. de Beer
Priorij St. Clemens
Heuvel 23
5674 RR Nuenen
Telefoon +31 (0)40 283 45 05

Kopijsluiting IB 349

Vrijdag 17 januari 2025

Giften ter ondersteuning

Uw giften ter ondersteuning van ons werk zijn zeer welkom: ze vormen de enige financiële steun voor het apostolaat van de Priesterbroederschap St. Pius X in Nederland. Voor uw overschrijving kunt u gebruik maken van

- internetbankieren,
- een automatische machtiging, of
- een eenmalige overschrijving.

U vindt ons ook op internet

- www.fsspx.be/nl

Biechtgelegenheid

Op zon- en verplichte feestdagen: een uur vóór de H. Mis, tot ten laatste 10 minuten vóór de Mis, eventueel ook na de Mis.

Stipendium voor de H. Mis

Het stipendium voor een H. Mis bedraagt: € 18,00.

2 Voorwoord

VAN DE PRIESTERBROEDERSCHAP

- 3 Hoeders van de Traditie
- 12 1974 - 2024 “SEMPER IDEM”

TERUGBLIKKEN

- 17 15-20 juli: JKI-reis naar Ierland
- 19 28 juli-8 augustus: EK-zomerkamp Belgische Ardennen
- 22 18 augustus: 40-jarig jubileum Priesterbroederschap Gerwen
- 23 31 augustus-1 september: Bedevaart Gorcum-Brielle

EUCHARISTISCHE KRUISTOCHT

- 27 De Gast op Kerstavond
- 31 Schatkisten
- 32 Puntje
- 37 De Heilige Handelingen - Mijn taak: De handeling van lofzang en onder-richt

VAN DE PRIORIJ

- 41 Jaarprogramma
- 41 Onze Overledenen
- 44 Collecten in de maand oktober 2024
- 45 Kalender Gerwen
- 48 Kalender Leiden
- 50 Kalender Utrecht
- 54 Onze adressen in Nederland
- 55 District Benelux
- 55 Colofon